

Núria Cluet Farran

EL CATALÀ COL·LOQUIAL EN EL DOBLATGE DE
LA PEL·LÍCULA *AMERICAN PIE: THE WEDDING*

Treball Acadèmic de 4t curs

Facultat de Traducció i Interpretació

Universitat Pompeu Fabra

Tutor: Eduard Bartoll

Juny 2009

ÍNDIX

1. Introducció	2
1.1. Motivació	2
1.2. Objectius	2
1.3. Metodologia	3
1.4. Estructura	3
2. La tècnica del doblatge	5
2.1. Definició	5
2.2. Les característiques del text doblat	6
2.2.1. Les característiques tècniques i formals	6
2.2.2. Les característiques discursives	7
2.3. Les fases del doblatge	8
3. El llenguatge col·loquial	11
3.1. El català col·loquial	11
3.2. Llengua col·loquial i llengua estàndard	12
3.3. L'anàlisi del registre col·loquial	13
3.3.1. Fonètica col·loquial	13
3.3.2. Morfologia col·loquial	14
3.3.3. Sintaxi col·loquial	15
3.3.4. Lèxic col·loquial	15
3.4. El model de traducció col·loquial de TV3	16
4. Proposta de traducció per al doblatge	18
4.1. Argumentacions fonètiques	18
4.2. Argumentacions morfològiques	20
4.3. Argumentacions sintàctiques	22
4.4. Argumentacions lèxiques	24
5. Conclusions	28
6. Bibliografia	30
6.1. Pel·lícula	30
6.2. Fonts de consulta	30
6.3. Diccionaris	31
7. Annexos	32
7.1. Transcripció del guió original	33
7.2. Traducció del guió	47
7.3. Fitxa tècnica de la pel·lícula	58

1. INTRODUCCIÓ

1.1. Motivació

En aquest treball es presenta una proposta de traducció en català per al doblatge de la pel·lícula *American Pie: The Wedding*. Es tracta d'un film que pertany al gènere de la comèdia humorística, va destinat a un públic majoritàriament juvenil i conté una gran quantitat de llenguatge col·loquial i vulgar.

El motiu de traduir una pel·lícula i no un text escrit és perquè al llarg de la carrera he traduït molts textos escrits, però molt pocs d'orals. De fet, l'oportunitat d'endinsar-me en la traducció audiovisual no m'ha arribat fins als últims dos trimestres de la llicenciatura. Per tant, és una tipologia de traducció força desconeguda per mi, però que ahora sempre m'ha cridat l'atenció i he volgut experimentar.

A part de treballar amb una altra modalitat de traducció, també es toca el tema de la llengua col·loquial, en concret el català col·loquial. Això es deu al fet que en la parla oral se solen utilitzar molts castellanismes i vull saber de quins recursos disposa la llengua catalana col·loquial per depurar-la d'aquesta influència del castellà.

1.2. Objectius

Amb aquest treball tinc la intenció d'assolir diversos objectius. En primer lloc, m'agradaria conèixer millor en què consisteix la tècnica del doblatge, sobretot les fases més relacionades amb un traductor (la traducció i l'ajust). Així mateix, quant a l'ajust intentaré ajustar el guió traduït a l'original tant com em sigui possible, tot i que no és un dels meus objectius principals.

A més a més, com ja he comentat anteriorment, presentaré una proposta de traducció en català d'alguns fragments de la pel·lícula, ja que per qüestions de temps i d'espai és impossible traduir tot el guió. Aquesta proposta la realitzaré com si es tractés d'un encàrrec real que en algun moment de la meva vida professional em pogués encomanar algun estudi de doblatge.

I finalment, també pretenc fer una traducció amb un ús genuí del català col·loquial, és a dir, un català que no estigui contaminat d'influències castellanès. D'aquesta manera, intento treure la idea que en el cinema el català no sona tan col·loquial o vulgar com el castellà. Al meu parer, el català pot sonar tan o més vulgar que el castellà, ja que cada llengua té els seus propis recursos per fer-ho.

1.3. Metodologia

Per tal de dur a terme el treball, primer de tot cal que em documenti sobre què és el doblatge i quin procés segueix, entre d'altres qüestions. Així mateix, també he de consultar algunes obres de referència per aprofundir més en l'aspecte del català col·loquial, la qual cosa em permetrà tenir una visió més completa de les diverses possibilitats que m'ofereix aquesta llengua.

A continuació, hauré de seleccionar fragments interessants de la pel·lícula que em donin joc amb els dos grans temes del treball: el doblatge i el català col·loquial. Després ve el moment de fer la traducció segons el contingut dels diàlegs, és a dir, traduir sense parar atenció a l'ajust. Posteriorment, toca fer la feina més tècnica d'un traductor: ajustar el guió traduït a l'original. I ja per acabar, argumentaré algunes de les decisions traductològiques segons la proposta de traducció resultant.

1.4. Estructura

En general, aquest treball s'estructura en dues parts: la teòrica i la pràctica. Dins el primer apartat, el teòric, s'inclou una explicació de la tècnica del doblatge. Concretament, una definició sobre aquesta modalitat de traducció audiovisual, les característiques principals d'un text doblat i totes les fases que es duen a terme per aconseguir el producte final: la pel·lícula doblada.

Seguidament, hi ha una secció dedicada al llenguatge col·loquial en què s'especifica què vol dir *català col·loquial* i quina diferència hi ha entre l'estàndard i el col·loquial. A més a més, també faig una breu anàlisi del registre col·loquial segons els nivells fonètic, morfològic, sintàctic i lèxic. I per finalitzar aquesta part teòrica explico en què

consisteix el model de traducció de Televisió de Catalunya, ja que es tracta del màxim referent de la llengua catalana.

En la part pràctica, evidentment hi figura la proposta de traducció per al doblatge amb les corresponents argumentacions que es divideixen segons si fan referència a aspectes fonètics, morfològics, sintàctics o lèxics. Per qüestions d'espai, en aquesta secció només s'inclouen alguns exemples de la traducció. Si es vol llegir la versió completa, apareix adjunta com a annex al final del treball.

Finalment, a l'apartat dels annexos hi ha la transcripció en anglès dels fragments seleccionats per a la traducció. També s'hi troba, com acabo de mencionar, la proposta de traducció d'alguns dels fragments que havia escollit prèviament. I en últim lloc, ofereixo una fitxa tècnica del film per tal de poder contextualitzar el lector en relació amb el tema, el director i els actors principals de la pel·lícula.

2. LA TÈCNICA DEL DOBLATGE

En el món de la traducció audiovisual s'utilitzen diverses modalitats per passar un text audiovisual d'una llengua a una altra. Les dues modalitats més destacades són el doblatge i la subtitulació ja que són les més usades mundialment. Tot i això, també existeixen altres modalitats com les veus superposades, la interpretació simultània de textos audiovisuals, el doblatge parcial, l'audiodescripció, etc.

Ara bé, en aquesta secció i al llarg de tot el treball em centro únicament en la tècnica del doblatge, per què és la modalitat amb què desenvolupo tota la part pràctica. Per tant, aquí em limito a explicar breument en què consisteix el doblatge, quines són les seves característiques més rellevants i quin és el procés que segueix des de l'encàrrec fins a l'obtenció final del producte (la pel·lícula doblada).

2.1. Definició

De definicions sobre què és el doblatge se'n poden trobar moltes i molt variades. El ventall de possibilitats es mou des de les que només fan referència a l'aspecte tècnic i a la interpretació dels actors de doblatge fins a les que també donen importància a les fases de traducció i d'ajust, probablement els dos processos menys valorats.

A continuació es mostren dues definicions que exemplifiquen el que acabo d'explicar. D'una banda, Ávila (1997, 18) dóna més importància a la part tècnica i a la interpretativa del procés:

A partir de ahora llamaremos doblaje a la grabación de una voz en sincronía con los labios de un actor de imagen o una referencia determinada, que limite lo más fielmente posible la interpretación de la voz original. La función del doblaje consiste únicamente en realizar sobre la obra audiovisual un cambio de idioma que facilite la comprensión del público al que va dirigida.

A més a més, l'autor afegeix que el doblatge és una trampa ja que es tracta d'un efecte dels molts que utilitza el cinema per tal que la seva obra sigui universalment creïble.

També considera que és un truc audiovisual a través del qual uns actors parlen amb la veu i la llengua d'uns altres.

De l'altra, Chaume (2003, 17) ens proporciona una definició més completa ja que menciona els processos de traducció i d'ajust, a part dels aspectes tècnics i dels interpretatius:

El doblatge consisteix en la traducció i ajust del guió d'un text audiovisual i la posterior interpretació d'aquesta traducció per part dels actors, sota la direcció del director de doblatge i els consells de l'assessor lingüístic, quan aquesta figura forma part del procés. Tècnicament, es reemplaça la banda dels diàlegs original per una altra banda en la qual aquests diàlegs s'enregistren traduïts en la llengua meta i en sincronia amb la imatge.

Així doncs, Chaume també inclou altres agents que participen en el procés, com són el director de doblatge o els assessors lingüístics, dels quals no se'n feia cap menció en definició anterior. Amb tot, cap de les dues definicions no es pot considerar ni millor ni pitjor que l'altra, sinó que simplement enfoquen la tècnica del doblatge des de perspectives diferents.

2.2. Les característiques del text doblat

El text doblat recull un conjunt de característiques que el distingeixen d'altres tipologies textuals. Aquestes característiques es poden dividir en tècniques i formals i en discursives. Dins les característiques tècniques i formals la més rellevant és la relacionada amb la sincronia. I pel que fa a les discursives, el concepte més important és el de versemblança.

2.2.1. Les característiques tècniques i formals

Com ja he mencionat anteriorment, la característica tècnica que més destaca en la traducció audiovisual, més concretament en el doblatge, és la sincronia. És a dir, que

s'ha d'ajustar la traducció per tal que el text meta respecti al màxim possible els moviments bucal, corporals i la durada dels enunciats dels actors de pantalla.

En termes tècnics es parla de sincronia labial o fonètica, d'isocronia i de sincronia cinètica. En la **sincronia labial** s'ha d'aconseguir que els moviments dels llavis dels personatges de pantalla es respectin tant com sigui possible en la traducció, sobretot en els primers plans, que és quan millor es perceben els moviments labials. Hi ha certes consonants i vocals que per la seva naturalesa es marquen molt més amb la boca que unes altres. Es tracta de les consonants bilabials i labiodentals (*m, b, p, v*) i de les vocals obertes (*o, u*). Per tant, són les que s'han de tenir més en compte a l'hora de traduir per no produir discronies amb la imatge.

Quant a la **isocronia**, es tracta de respectar la durada dels enunciats dels personatges de pantalla. Per tant, la durada del discurs del text meta ha de ser la mateixa que la del text original. Tal com es pot llegir en el *Manual de traducció anglès - català* (2003, 90):

Si no coincideixen les durades, ens podem trobar amb un actor que mou els llavis sense dir res o que té la boca tancada mentre encara sona la veu del doblador. En general, els diàlegs han de "caber" a la boca dels actors que apareixen a la pantalla, i això vol dir que de vegades haurem de sacrificar part del contingut del text original per transmetre'n el sentit amb eficàcia visual i informativa [...].

I finalment, en la **sincronia cinètica** el text meta ha de respectar els moviments físics dels personatges de pantalla. Això significa que hi ha d'haver relació entre els gestos i els comportaments no verbals dels actors amb els diàlegs de la traducció. Segons Chaume (2003, 98), "l'ajust de la traducció a les consonants bilabials o labiodentals, o a les vocals obertes, no és el repte més gran amb què s'enfronta un traductor, sinó que es molt més complicat ajustar-la als gestos i a les expressions del rostre que acompanyen el text verbal, ja que acostumen a ser molt diferents entre les diverses cultures".

2.2.2. *Les característiques discursives*

La característica principal d'un text audiovisual és la **versemblança**, és a dir, que doni a l'espectador la sensació de ser real, encara que tot estigui calculat fins al més mínim

detall. Aquest efecte s'aconsegueix a base de la ficció de l'oralitat; de l'adequació al registre, a la llengua meta, al públic, al gènere i a l'època; del to interactiu dels diàlegs i de la naturalitat. Per tant, en la traducció per al doblatge es persegueix obtenir un text oral versemblant.

Per ficció de l'oralitat s'entén que el llenguatge no ha de ser espontani, sinó un llenguatge totalment prefabricat que intenti semblar oral de manera que s'arribi a l'efecte realitat. Aquest tipus d'oralitat s'aconsegueix mitjançant uns diàlegs ficticis i alhora creïbles que s'adeqüin al registre oral prefabricat. Aquests diàlegs segueixen uns patrons convencionals i establerts des de fa molts anys que difereixen de la parla real:

- No són repetitius, ni inacabats, ni vagues.
- Els torns de parla estan pautats.
- Els interlocutors no acostumen a ser més de dos.
- Els interlocutors no s'encavalquen.

Tot i que en el doblatge no es pretén reproduir la parla oral real, sí que s'han d'incloure algunes característiques d'aquest tipus de parla als diàlegs ficticis per tal de produir un text més àgil, espontani i versemblant de cara a l'espectador. Per exemple, en alguns casos es pot aplicar el fenomen de la relaxació fonètica, és a dir, es poden simplificar els sons complexos per què el doblador els trobi més fàcils de pronunciar. Amb tot, la dicció no l'acostuma a controlar el traductor, sinó que és feina del director de doblatge o dels mateixos actors.

I ja per acabar només vull mencionar altres fenòmens típics de l'oralitat que també es poden aplicar en el doblatge, com són la preferència per la juxtaposició, les múltiples funcions del relatiu *que*, l'alt grau d'expressivitat, la topicalització i l'ús d'elements referencials i d'estructures conversacionals estereotipades, entre molts d'altres.

2.3. Les fases del doblatge

El doblatge, com qualsevol altre tipus de traducció, passa per diverses fases des que es compra el text audiovisual estranger fins que s'obté el producte final doblat en la llengua meta. Per tal que el producte final sigui de la màxima qualitat, el traductor

hauria de saber per quines fases passarà la seva traducció, així com també les fases anteriors a la seva tasca traductora.

Segons paraules de Chaume (2003, 117) “el traductor ha de conèixer, ni que sigui amb poca profunditat, el procés sencer des que el text comença el seu trajecte fins que s’emet doblat. El coneixement de l’itinerari del text traduït li permetrà entendre millor què s’espera de la seva traducció, quines pautes ha de seguir, quins procediments ha d’emprar i quines solucions s’ajustaran millor al que realment se li demana”.

Concretament, les fases que componen el procés de doblatge a Espanya són¹:

- La compra per part d’una empresa, pública o privada, dels drets d’emissió d’un text audiovisual estranger, amb la intenció d’emetre’l al país o països de la cultura meta.
- L’encàrrec a un estudi de doblatge de la traducció, adaptació i dramatització del text. En ocasions, les empreses (vertaders iniciadors del procés) disposen d’estudis de doblatge propis i no necessiten efectuar l’encàrrec.
- L’encàrrec a un traductor, per part de l’estudi de doblatge, de la traducció —i en algunes ocasions adaptació— del text audiovisual.
- L’adaptació en l’estudi de doblatge de la traducció inicial.
- El doblatge pròpiament dit (o dramatització) per part dels actors en l’estudi d’enregistrament, sota la supervisió del director de doblatge i de l’assessor lingüístic.
- Les mesclades de les diferents bandes per part del tècnic de so, així com la creació de bandes sonores, la creació d’ambients, etc.

Tot i que totes les fases són importants per a l’obtenció final del producte doblat, entraré una mica més en detall en la fase de l’encàrrec de traducció ja que és la que afecta directament a la meua tasca com a traductora. Es pot dir que, juntament amb la fase de l’ajust o adaptació, la feina del traductor és una de les menys valorades, sobretot econòmicament, però que al meu parer és una de les més rellevants dins de tot el procés perquè:

¹ Informació extreta de Chaume (2003, 117)

El traductor és el primer emissor d'una cadena complexa d'emissors disposats a fer arribar un producte determinat a una audiència determinada. També forma part d'una cadena múltiple d'intermediaris que modifiquen el producte original per a una correcta lectura i comprensió del text audiovisual per part del receptor últim i definitiu, els espectadors. Ell és, no obstant això, l'únic emissor que rep un text en una llengua i té la responsabilitat de transmetre tots els significats en una altra llengua. (Chaume, 2003, 124)

Encara que en la majoria d'ocasions, el traductor és l'únic que coneix la llengua del text original, la traducció que realitzarà no acostuma a ser la definitiva. Això és així perquè altres agents del procés, com el director de doblatge o l'ajustador, la retoquen per tal que el text final quedi ajustat al màxim possible en relació amb els diàlegs de l'original. Per tant, el traductor ha de ser conscient que forma part d'una tasca col·lectiva i que és molt probable que el seu producte canviï, a vegades lleugerament i a vegades excessivament.

3. EL LLENGUATGE COL·LOQUIAL

Els textos doblats es divideixen en dos gèneres: la conversa i la descripció. El primer correspon als films i a les sèries de ficció, i el segon, als documentals. En aquest cas, em centraré en el gènere de la conversa ja que la pel·lícula objecte de treball s'inclou dins la ficció i m'interessa analitzar quina és la modalitat oral que s'hi utilitza.

Segons els *Criteris lingüístics sobre traducció i doblatge* de Televisió de Catalunya (1997, 12):

La ficció s'acosta al màxim al llenguatge col·loquial, que correspon pròpiament al mode oral espontani. Però l'espontaneïtat desapareix quan el text s'ha pensat prèviament. Així, doncs, els diàlegs de l'obra audiovisual recullen, però de forma controlada, gairebé totes les característiques del col·loquial [...].

El fet que la ficció sigui tan propera al llenguatge col·loquial és el que m'ha portat a dedicar una secció del treball a aquesta modalitat, més concretament al català col·loquial. A més a més, la pel·lícula que he escollit està farcida de col·loquialismes que sovint contrasten radicalment amb un to més formal, així com també de paraules argòtiques i força vulgars, com insults i eufemismes.

3.1. El català col·loquial

Com ja s'ha indicat anteriorment, la llengua col·loquial correspon a un mode oral espontani, però també cal remarcar que és una modalitat lingüística informal. Per tant, es tracta d'una modalitat que es manifesta en situacions poc formals que demanen un ús oral del llenguatge. Segons Payrató (1996, 59), “qualsevol llengua natural (viva) s'utilitza en els àmbits d'ús quotidians, i disposa per tant d'un registre col·loquial”. Així doncs, el català, com moltes altres llengües, també disposa d'un registre col·loquial, que és el que acostumem a utilitzar les persones en els contextos més quotidians.

Tal com afirma Payrató (1996, 21), “el català col·loquial és una manifestació del català —la més espontània i la més “viva” [...]— que neix lligada a un ús, a unes funcions comunicatives, i que se suma, doncs, a la resta de varietats funcionals o estilístiques

catalanes, associades amb els respectius contextos d'ús (menys “vius” i espontanis)”. A més, l'autor també ens introdueix el concepte de “món col·loquial”, que seria l'àmbit d'ús d'aquest registre:

El món col·loquial s'identifica en bona mesura amb la vida quotidiana, entesa aquesta com un conjunt d'activitats que es porten a terme de manera regular, ordinària, no excepcional, dins d'un cercle vital més o menys ampli i de contorns més o menys difusos. (Payrató, 1996, 27)

Un cop definit el concepte de “llenguatge col·loquial” relacionat sobretot amb la llengua catalana, em dedicaré a comentar quines diferències existeixen entre el col·loquial i l'estàndard per acabar d'entendre la col·loquialitat.

3.2. Llengua col·loquial i llengua estàndard

Així com el col·loquial es troba dins d'un camp quotidià, d'un mode oral espontani, d'un tenor interactiu i d'un to informal, l'estàndard es mou en un camp genèric, de mode oral o escrit, de tenor no marcat i de to més aviat formal.

Payrató (1996, 67-68) defineix l'estàndard com “la varietat lingüística utilitzada pels parlants d'una comunitat a fi d'assegurar la intel·ligibilitat de l'ús davant la resta de membres del grup”. També afegeix que “l'estàndard supera les particularitats de les diferents varietats dialectals que poden resultar obstacles per a la comprensió mútua, i per això és la varietat prioritària i adequada com a vehicle lingüístic dels mitjans de comunicació de masses i de l'ensenyament, tant en l'ús oral com en l'escrit”. Per tant, l'estàndard és una modalitat més neutra respecte al col·loquial i menys marcada des dels punts de vista social, geogràfic i temporal, la qual cosa provoca que sigui força apropiada en qualsevol context.

La diferència fonamental entre un i altre registre, tal com indica Payrató (1996, 69), “radica en el grau més alt de consciència i d'atenció que es presta a la parla en l'ús estàndard”. Això fa que s'eliminin els trets dialectals que podrien posar en perill la intel·ligibilitat en benefici d'alternatives més generals i comunes. En definitiva, “el

producte estàndard sol ser un objecte més elaborat que el *producte col·loquial*² (Payrató, 1996, 69).

3.3. L'anàlisi del registre col·loquial

En l'apartat anterior hem vist quines eren les diferències més rellevants entre el col·loquial i l'estàndard. De forma general, es pot dir que la llengua col·loquial presenta una sèrie de canvis respecte a l'estàndard, que es poden localitzar en diversos nivells: el fonètic, el morfològic, el sintàctic i el lèxic. Aquests quatre nivells són els que tot seguit analitzaré en relació amb el registre col·loquial.

3.3.1. Fonètica col·loquial²

Tal com es deia més amunt el registre col·loquial fixa un grau d'atenció menor en el producte que l'estàndard. Aquesta característica es marca, des d'un punt de vista fonètic, mitjançant una articulació més relaxada i normalment més ràpida.

Alguns dels fenòmens fonètics més rellevants són:

- La reducció de la tensió consonàntica.
- Les imprecisions o els canvis en el timbre de les vocals.
- La reducció dels diftongs.
- La pèrdua d'un so en les combinacions de consonants.
- La metàtesi (inversió de síl·labes).
- L'assimilació (un so adopta el punt o el mode d'articulació d'un so contigu).
- La dissimilació (un so se separa del punt o mode d'articulació d'un so proper).
- L'elisió (pèrdua de sons en els enllaços).

A part d'aquests fenòmens fonètics, l'entonació també juga un paper molt important en el registre col·loquial ja que a compleix funcions expressives que permeten qualificar i matisar la informació que es transmet. En paraules de Payrató (1996, 93), "l'entonació expressa l'actitud del parlant en relació amb la informació verbal, de manera que podem

² Informació extreta de Payrató (1996, 87-95)

adonar-nos de quins són els elements dels enunciats que vol recalcar o emfasitzar”. Així mateix, també indica que “l’entonació esdevé un mecanisme cohesionador del text” perquè “cohesiona els enunciats emesos pels diferents participants”.

3.3.2. Morfologia col·loquial³

Quant a la morfologia, probablement és un dels aspectes en què menys canvien les varietats formals i informals del català. Tot i això, cal destacar una característica pròpia de la morfologia col·loquial com és la tendència a simplificar els paradigmes. Aquesta simplificació es pot dur a terme mitjançant la regularització dels paradigmes flexionals o mitjançant una aplicació reduïda del conjunt de recursos de què disposa la llengua.

El primer cas ens porta a eliminar excepcions i a crear formes noves en:

- La formació del plural (p. ex. *llàpissos*)
- La formació del femení (p. ex. *eleganta*)
- La creació de singulars o masculins analògics (p. ex. *globo*)

En el segon cas, el de l’aplicació reduïda, trobem aspectes relacionats amb el mode i el temps verbal i amb la morfologia pronominal, és a dir, amb aspectes morfosintàctics. Alguns fenòmens d’aquest aspecte són que:

- La concordança de temps verbals no segueix necessàriament les prescripcions gramaticals.
- L’ús de la primera persona plural del present d’indicatiu és més corrent que la segona del singular.
- L’infinitiu compost es pot usar amb un valor condicional.
- En la morfologia pronominal les combinacions potencials es redueixen de manera bastant dràstica.

³ Informació extreta de Payrató (1996, 95-99)

3.3.3. *Sintaxi col·loquial*⁴

Pel que fa a la sintaxi, s'han de tenir en compte dos conceptes: gramaticalitat i acceptabilitat. En la parla corrent és molt normal que ens trobem frases o enunciats gramaticalment incorrectes i, per tant, no normatius, però sí perfectament acceptables. Per tant, podem dir que en la sintaxi col·loquial hi acostuma a haver molta creativitat lingüística per part dels parlants, però que aquesta creativitat molt sovint no compleix les regles gramaticals.

Alguns dels fenòmens més significatius de la llengua oral relacionats amb la sintaxi són:

- La preferència per la juxtaposició.
- La coordinació es limita a usar un grup reduït de connectors.
- L'escassa presència de la subordinació.
- L'ús expandit del relatiu simple *que*.
- El rebuig de la passiva.
- La topicalització (l'alteració de l'ordre neutre Subjecte – Verb – Objecte).
- La presència d'enunciats que inclouen una frase final interrogativa o exclamativa (p. ex. *oi?*, *o què?*)
- La tendència a l'elisió.

3.3.4. *Lèxic col·loquial*⁵

Respecte al vocabulari que s'utilitza en els textos espontanis i informals es transmet la idea que el lèxic és bastant reduït i que a vegades pot resultar repetitiu, tot i tenir una gran expressivitat. Així doncs, el lèxic col·loquial és un conjunt restringit en comparació a l'usat en altres registres més formals, escrits o orals. Sembla que en la parla ordinària el nivell de vaguetat és força alt, però no hi ha cap necessitat d'aclarir-lo ja que d'això se n'encarrega el context extralingüístic.

⁴ Informació extreta de Payrató (1996, 100-115)

⁵ Informació extreta de Payrató (1996, 115-125)

Algunes de les característiques més rellevants del lèxic col·loquial són:

- L'oblit o abandó de molts termes que es consideren inadequats o innecessaris.
- L'ús de termes genèrics (substantius, adjectius, adverbis, verbs) amb un gran abast semàntic.
- L'expansió lèxica i sintàctica de mots que es poden considerar gairebé una forma buida i que s'omplen de significat en el context.
- Les adaptacions o "col·loquialitzacions" de certs termes tècnics o cultes a la parla corrent.
- L'ús de termes tècnics o cultes en la parla ordinària amb un sentit diferent de l'originari mitjançant metàfores.
- La tecnificació del vocabulari col·loquial produïda per la gran influència dels mitjans de comunicació de masses.
- En l'argot català s'hi pot veure una gran influència del castellà.

Finalment, cal d'indicar que els textos orals acostumen a ser més redundants que els escrits. Aquesta repetició del lèxic es pot considerar com un mecanisme que reforça la cohesió textual i que facilita la coherència del text. La mateixa funció, és a dir, la de mecanisme cohesionador, la compleixen els connectors discursius, que serveixen per indicar les relacions lògiques i semàntiques entre els enunciats d'un text. De connectors n'hi ha de molts tipus: additius, adversatius, distributius, temporals, etc. Tot i això, en el discurs oral se'n sol usar un conjunt bastant reduït.

3.4. El model de traducció col·loquial de TV3⁶

Fins ara hem explicat què és el llenguatge col·loquial i quines són algunes de les característiques principals d'aquest registre. Tal com hem vist, els mitjans de comunicació tenen una gran influència a l'hora d'establir els criteris de la parla i el màxim referent de la llengua catalana en aquest àmbit és TV3. Per aquest motiu, m'agradaria comentar breument quin és el model de traducció col·loquial que segueix la televisió catalana en relació amb la fonètica, la morfologia, la sintaxi i el lèxic.

⁶ Informació extreta de "Manual de traducció anglès-català" (2003, 135-139)

Quant a la pronunciació, la morfologia i la sintaxi, la llengua col·loquial que exigeix TV3 en el doblatge és lleugerament formal si es compara amb l'ús espontani del català que fem els parlants. L'avantatge d'això és que el català es manté allunyat de les influències castelleses. Així doncs, mentre que la pronunciació només presenta contaminació del castellà en molts pocs casos, la morfologia i la sintaxi estan tan controlades que és molt estrany percebre elements d'influència castellana. Com a resultat d'aquest control, a vegades el català sona poc natural i poc espontani.

El problema més important d'aquest model de traducció és que el tipus de llengua que s'usa en el doblatge de textos orals col·loquials i vulgars és tan normatiu i estàndard que acaba sent quasi idèntic a l'estàndard oral de TV3. Com a conseqüència d'això, en les pel·lícules doblades al català tampoc no hi apareixen dialectes ni cap accent no estàndard. Per tant, hi ha molt poca diferència entre la pronúncia, la morfologia i la sintaxi formal d'un presentador d'informatius i la llengua informal o fins i tot vulgar d'un traficant de droga.

Ara bé, el punt on difereix la llengua estàndard de la col·loquial en el model de TV3 és en el vocabulari. El lèxic, a diferència de la fonètica, la morfologia i la sintaxi, sí que acostuma a mantenir el to col·loquial o vulgar de l'original. Per concloure, podem dir que aquest model tendeix cap a la formalitat normativa en el cas de la fonètica, la morfologia i la sintaxi, i cap a la informalitat col·loquial normativa en el cas del vocabulari, és a dir, que al cap i a la fi és un compromís entre formalitat i informalitat.

4. PROPOSTA DE TRADUCCIÓ PER AL DOBLATGE

En els apartats anteriors he introduït els conceptes de doblatge i de llengua col·loquial per contextualitzar una mica més aquest treball. Després d'haver presentat a grans trets la part teòrica, a continuació em centraré en la part pràctica, és a dir, en la d'aportar una proposta de traducció per al doblatge de la pel·lícula que he escollit.

Per desenvolupar aquest apartat he seleccionat uns quants fragments que considero que em donen molt de joc per practicar amb l'aspecte del llenguatge col·loquial i vulgar català. D'aquests fragments, n'he traduït uns quants al català seguint la tècnica pròpia del doblatge. Concretament, les dues fases que he dut a terme són la de traducció i la d'ajust. Tot i que he intentat ajustar al màxim possible els enunciats del diàleg traduït als de l'original, no sempre he pogut fer un bon ajust perquè la meva pràctica en aquest terreny és més aviat escassa.

Així doncs, un cop feta la proposta de traducció de vuit dels dotze fragments escollits inicialment (vegeu *Annexos* p. 47-57), procediré a argumentar els motius de les meves decisions traductològiques. Per tal que no es faci gaire repetitiu, he dividit les argumentacions en quatre grups, segons si estan relacionades amb la fonètica, la morfologia, la sintaxi o el lèxic.

4.1. Argumentacions fonètiques

En els diversos fragments que he traduït s'hi produeixen alguns fenòmens relacionats amb la fonètica. Tal com sabem, la fonètica va molt lligada a la pronúncia de cada parlant. Per tant, és molt possible que els fenòmens que jo marqui no s'acabin reproduint en la fase de doblatge pròpiament dit. Això es deu al fet que el traductor és el que menys controla el tema de la relaxació fonètica i són el director o els propis actors qui se n'acostumen a encarregar.

Seguidament, exposaré quins són aquests fenòmens i mostraré exemples extrets de la meva proposta de traducció per tal d'il·lustrar-los. Com ja he comentat en l'apartat

anterior, una de les característiques de la fonètica col·loquial és la reducció de la tensió consonàntica, cosa que pot conduir a la pèrdua d'un so o d'una síl·laba. Aquest aspecte és el que més afecta a la meua traducció, és a dir, la pèrdua d'un so, tant vocàlic com consonàntic. Dins d'aquesta categoria s'hi pot trobar:

- La pèrdua d'un so consonàntic a final de paraula.
- La pèrdua de sons en els enllaços.
- La reducció de la semivocal en un diftong.
- La caiguda de la vocal àtona.

Quant a la pèrdua d'un so consonàntic a final de paraula, em refereixo a les paraules *res*, *faig* i *vaig*. D'aquests tres mots es pot elidir les consonants finals, és a dir, la “s” de *res* i la “g” de *faig* i *vaig*. Tot i això, aquesta marca fonètica no és obligatòria o, més ben dit, no és adequada utilitzar-la indistintament al llarg de tot el diàleg. Això és així pel fet que no tots els personatges parlen amb el mateix registre col·loquial i vulgar, sinó que n'hi ha que usen un registre més formal.

Per exemple, en l'oració “Què collons és això de no dir **res**?”⁷ indico la meua preferència de pronunciar-ho sense la “s” final, ja que el personatge que la diu acostuma a parlar amb un llenguatge molt col·loquial i ple de vulgarismes. Ara bé, aquesta mateixa paraula sortint de la boca d'un recepcionista d'hotel aconsello que es pronuncï amb la “s” final, com es mostra en l'enunciat “I les seves grolleries i obscenitats no canviaran **res**”⁸. La mateixa decisió és la que aplico als verbs “faig” i “vaig”.

En relació amb la pèrdua de sons en els enllaços, es tracta d'un fenomen molt freqüent al llarg de tota la traducció, del qual en proporciono alguns exemples:

- 1a) Déu sap **què et** [quet] podrien fer! (Fragment 1)
- 1b) Ei, nois, **que heu** [queu] vist els pares de la núvia? (Fragment 2)
- 1c) **Ja és** [jas] hora de sucar amb les dames d'honor, Finchicolló. (Fragment 3)
- 1d) **No et** [not] pots comportar d'aquesta manera. (Fragment 5)

⁷ Oració extreta del fragment 1 (vegeu *Annexos* p. 47)

⁸ Oració extreta del fragment 10 (vegeu *Annexos* p. 57)

En els diftongs, un fenomen força usual és la reducció de la vocal que actua com a semivocal, és a dir, la “i” o la “u”. Només n’he trobat un exemple en tota la traducció i és el següent:

2) Va, **aixeca’t** [axecat]. (Fragment 1)

En el cas de la caiguda de la vocal àtona és un canvi que depèn del dialecte de la persona i, per tant, no és una marca fonètica obligatòria, però que m’interessa remarcar per indicar que hi ha una altra possibilitat de pronúncia a part de la gràfica. En aquest grup s’inclourien els mots “anar” i “però”, com es pot veure en els exemples següents extrets de la traducció de la pel·lícula:

3a) Perquè **aniré** [niré] de cacera amb la meua ouera. (Fragment 3)

3b) Molt bé, **però** [prò] què és això que fem? (Fragment 5)

I finalment, a part de tots els fenòmens que he explicat relacionats amb la pèrdua d’un so, també en falta un altre que guarda relació amb el canvi de so. Em refereixo a la primera persona de singular del present del verb *voler* (*vull*), que en els registres col·loquials es tendeix a canviar el so “ll” per la vocal “i” (*vui*), com en la següent oració:

4) **Vull, vull** dir que m’agrades. (Fragment 4)

4.2. Argumentacions morfològiques

En la meua proposta de traducció, també es poden trobar característiques típiques de la morfologia col·loquial. Tot i que, tal com explico més amunt, la morfologia és un dels aspectes en què menys varien les varietats formals i informals, hi ha certs fenòmens que són els típics que confereixen un toc de col·loquialitat als textos. Alguns dels trets morfològics que he inclòs en la traducció són:

- L’ús de l’article personal davant de noms propis.
- L’ús de certs sufixos.
- La reducció de la preposició “per a” a “per”.
- Diverses qüestions relacionades amb la morfologia pronominal.

Quant a l'ús de l'article personal davant de noms propis, cal indicar que resulten adequats per als registres informals i els diàlegs en general. Les formes estàndard són *en* o *el* per al masculí i *la* per al femení. En la meua traducció he optat per utilitzar l'article *el* per al masculí, ja que considero que encara és més informal que la forma *en*. A continuació mostro un parell d'exemples d'aquest cas:

5a) Celebrarem la mort **del** Jim amb una festa en el seu honor. (Fragment 2)

5b) **La** Michelle vol un vestit que no troba enlloc. (Fragment 6)

Pel que fa a l'ús de certs sufixos, em refereixo específicament als augmentatius i diminutius, un fenomen molt freqüent en el registre col·loquial que confereix al text un to molt més informal. Alguns exemples que apareixen en la traducció relacionats amb aquest fenomen són:

6a) Mira que he fet jo **solet**. (Fragment 1)

6b) Titis i tetes. Tetes i culs. **Tetetes, tetotes**, melons, peres... (Fragment 2)

En relació amb la preposició *per a* es recomana que en registres informals es redueixi a la preposició *per*, tant fonèticament com gràficament. Tot i que en la traducció no he aplicat la reducció de forma gràfica, prefereixo que en l'oral es redueixi, com passa amb els exemples següents:

7a) El Jim ha d'aprendre a ballar **per a** [per] la seva boda. (Fragment 3)

7b) M'agradaria reservar una partida de golf **per al** [pel] meu marit i un píling facial de carbassa a l'europea **per a** [per] mi, sisplau. (Fragment 10)

També hi ha alguns casos relacionats amb la morfologia pronominal, concretament se'n produeixen dos: les simplificacions de les combinacions de pronoms i els enunciats pleonàstics. Del primer fenomen es pot dir que en doblatge s'admet la construcció *els hi* amb valor d'*els* datiu i amb valor d'*els ho*, *els el*, etc. Així mateix, es recomanen les formes col·loquials *l'hi* en comptes de *li ho* i *la hi*, i *n'hi* en comptes de *li'n*. Alguns exemples d'aquest fenomen en la traducció són:

8a) O encara millor, mami-**l'hi** [la hi] a son pare. (Fragment 10)

8b) Sí, i mentre ho fa, fiqui'**ls-hi** ['ls] el dit pel cul als dos. (Fragment 10)

Pel que fa als enunciats pleonàstics, és usual que en converses espontànies apareguin alhora el pronom i el complement ple, com en els exemples següents:

9a) Parlem sobre el vestit que **li** hem de comprar **a la Michelle** a Chicago.

(Fragment 6)

9b) Per què no **li** vas treure la pols **a la pervertida de la teva cosina europea?**

(Fragment 10)

A més a més, podem trobar altres qüestions morfològiques relacionades amb els determinants possessius. En el llenguatge col·loquial són habituals les formes àtones davant alguns noms de parentiu (*ton pare, sa mare*), com passa en aquestes oracions:

10a) Aviam, **ma** mare no sabia que... (Fragment 4)

10b) O encara millor, mami-l'hi a **son** pare. (Fragment 10)

I finalment, un últim cas que m'agradaria destacar és el de la regularització de paradigmes flexionals que porta a la creació de masculins analògics. En concret, em refereixo a l'adjectiu *puto* que prové del femení *puta*. En el col·loquial es poden realitzar aquest tipus de regularitzacions, com es pot comprovar en l'oració següent extreta de la traducció:

11) Tetetes, tetotes, melons, peres... totes refregant-se pel nostre **puto** morro!

(Fragment 2)

4.3. Argumentacions sintàctiques

Quant a la sintaxi es troben molt poques marques del registre col·loquial perquè en aquest aspecte volia mantenir un estil més proper a l'estàndard. Altrament, la traducció potser semblaria una conversa massa oral i espontània, la qual cosa podria comportar una manca de comprensió per part de l'espectador. Tot i això, he inclòs algunes marques de sintaxi col·loquial per no convertir-lo en un text excessivament formal en aquest aspecte.

En primer lloc, he optat per un ús expandit de la conjunció *que*, és a dir, que funciona com si fos un connector. Per tant, la conjunció *que* s'encarrega de substituir altres conjuncions com *perquè*, *però* o *doncs*, entre altres. A continuació es mostren alguns exemples d'aquest fenomen:

12a) Stifler: Jim, mira què has fet! / Jim: **Que** [però] què he fet jo? (Fragment 1)

12b) Un mica d'entusiasme! **Que** [perquè] ens ho passarem de puta mare!
(Fragment 2)

També es poden trobar enunciats que inclouen, precedida o no de pausa, una frase final interrogativa. Aquest element no es indispensable en l'estructura de l'oració, però compleix una funció fàtica i sobretot conativa perquè demana l'atenció del receptor. En són exemples enunciats com:

13a) I ara què coi faig, **eh?** (Fragment 1)

13b) Això no és una festa de graduació, **oi?** (Fragment 2)

A part d'això, també hi ha altres fenòmens com elisions, falsos inicis i repeticions d'elements. Per elisions em refereixo a deixar les oracions incompletes perquè normalment és el context el que s'encarrega d'acabar-les, com passa en la frase següent:

14) Aviam, ma mare **no sabia que...** (Fragment 4)

En relació amb els falsos inicis, vull dir que es comença una oració amb unes paraules, es deixa incompleta i s'acaba amb unes altres paraules. Amb aquest fenomen sembla que l'interlocutor s'hagi equivocat i que vulgui rectificar a mig camí, com succeeix en aquest cas:

15) **Jo diria que...** crec que ho té fotut. (Fragment 3)

I finalment, la repetició d'elements es tracta que a l'inici d'una oració es repeteix el verb o l'article, com si l'interlocutor no estigués segur del que vol dir. Per exemple:

16a) **El... el** que et diré és una mica difícil d'explicar. (Fragment 4)

16b) **Vull, vull** dir que m'agrada. (Fragment 4)

4.4. Argumentacions lèxiques

Pel que fa a les qüestions lèxiques, és on més es nota el registre col·loquial, ja que he intentat que la meua traducció mantingués tant com fos possible el to col·loquial i vulgar de l'original en els fragments que així ho requeria. Concretament, es poden dividir els diversos aspectes lèxics en tres grups: vocabulari col·loquial, jocs de paraules i renecs i eufemismes.

En primer lloc, quant al vocabulari col·loquial he usat moltes paraules vulgars, pròpies de l'argot juvenil. Tot i que sembla que el lèxic col·loquial és molt reduït en comparació del de l'estàndard, he trobat una gran quantitat de mots d'aquest registre per designar un mateix element. Per exemple, col·loquialment les paraules *penis* i *testicle* es poden designar amb una infinitat de noms tal com es mostra en les oracions següents extretes de la traducció:

- 17a) Tinc el **membre** que sembla un frankfurt i els **ous** plens de nata. (Fragment 1)
- 17b) El Jim mama **cigalots**. (Fragment 4)
- 17c) Voltaire em pot llepar les **pilotes**. (Fragment 9)
- 17d) Aquí tens una idea: cultiva un sac, omple'l de pilotes, fes-hi brotar una **tita** com per art de màgia [...]. (Fragment 10)

Seguint en el terreny del vocabulari sexual col·loquial, que és el més utilitzat en la traducció a causa de la temàtica de la pel·lícula, puc oferir molts altres exemples com els que es mostren a continuació:

- 18a) Titis i **tetes**. **Tetes** i culs. **Tetetes, tetotes, melons, peres...** totes refregant-se pel nostre puto morro! (Fragment 2)
- 18b) Ja és hora de **sucar** amb les dames d'honor, Finchicolló. (Fragment 3)
- 18c) Me la pots **mamar** després d'entrenar. (Fragment 4)
- 18d) Vull que m'asseguris que **fotré un bon clau** a la boda. (Fragment 5)

Hi ha algunes paraules pròpies del llenguatge col·loquial que actualment sí que apareixen en els diccionaris normatius, com per exemple *tenda*, *papa*, *xaval*, *cremar* (cansar). No obstant això, n'hi ha d'altres que també estan acceptades com a lèxic d'ús col·loquial, però que no figuren en els diccionaris normatius, com *tio-a*, *titi*, *aviam* (a

veure), *despedida de solter*, *sisplau*, *rotllo* (discurs avorrit). En qualsevol dels dos casos, són mots que apareixen en la meua traducció perquè considero que són molt comuns i representatius del registre col·loquial.

I finalment, també he utilitzat els apòcopes de les paraules *informació* (*info*) i *institut* (*insti*), ja que crec que el fenomen de suprimir la part final d'un mot és molt característic i habitual de la parla oral dins del món juvenil, com es mostra en aquestes dues oracions:

19a) Ja he parlat amb la mare del Jim. I tinc la tota la **info**. (Fragment 3)

19b) He cuidat de la teua vida sexual des de **l'insti**. (Fragment 4)

En relació amb els jocs de paraules, al text original n'hi ha uns quants que he intentat mantenir en la traducció. Tot i que no sempre ha estat fàcil trobar una bona solució en cadascun dels casos, he fet tots els possibles per traslladar al text meta l'efecte que produïa en l'original. Els jocs de paraules es poden dividir entre jocs formals i jocs de contingut. Els primers serien els que fan referència al so que produeixen o a l'estructura que segueixen. Un exemple seria els que tenen rima o paral·lelismes, com els següents:

Fragment 3 (anglès)	Fragment 3 (català)
'Cause I'm gonna hang out with my wang out . And I'm gonna rock out with my cock out !	Perquè aniré de cacera amb la meua ouera . I armaré una gran tabola amb la meua titola .
Fragment 5 (anglès)	Fragment 5 (català)
No pussy, no dancing	Si no hi ha clau, no hi ha ball
Fragment 9 (anglès)	Fragment 9 (català)
"Love life, get paid and then get laid ."	"Estima la vida, cobra un sou i fot un clau ".

Figura 1.

Pel que fa als jocs de contingut, n'hi ha de molts tipus (paronímia, comparació, metàfora, hipèrbole, etc.). Seguidament, poso alguns exemples d'aquests jocs de paraules, que alguns cops he resolt perfectament i altres m'he quedat a mitges o no els he pogut resoldre de cap manera:

Fragment 1 (anglès)	Fragment 1 (català)
“Congratulation, Jism! ”	“Felicitats, cagat! ”

Figura 2.

En aquest cas, es juga amb el nom propi d'un dels protagonistes (Jim) i la paraula anglesa *jism*, que significa *semen*. En el doblatge en castellà, ho tradueixen per *jiñao*, que mitjançant la primera síl·laba (*ji*) es guarda la relació amb el nom propi i, a més, es conserva part del significat, és a dir, l'expulsió d'alguna substància del cos. En canvi, en català la solució per la qual he optat només manté el sentit, ja que fònicament no es relaciona amb el nom propi.

Fragment 2 (anglès)	Fragment 2 (català)
Finch: “A witty saying proves nothing.” Voltaire. Stifler: “Suck my dick.” Ron Jeremy.	Finch: “Una dita amb enginy no demostra res” Voltaire. Stifler: “Mama-me-la” Rocco Siffredi.

Figura 3.

Aquí el joc s'estableix entre *Voltaire* i *Ron Jeremy*. Mentre que el primer personatge és universalment conegut, l'altre és un actor porno americà que no tothom sap qui és. Per tal de mantenir el joc, he decidit posar un altre nom del cine porno més conegut a nivell mundial, com és Rocco Siffredi.

Fragment 4 (anglès)	Fragment 4 (català)
The Stiffman showed him the way.	L' Stif Polladura el va guiar.

Figura 4.

Es tracta d'un altre joc de paraules entre el nom d'un dels protagonistes, en aquest cas l'*Stif*, i l'adjectiu anglès *stiff*, que significa *dur*. Per conservar aquest joc, he optat per posar el nom propi del personatge (*Stif*) més un cognom fictici que estigués relacionat amb l'adjectiu i que, a més, caracteritzés el personatge (*Polladura*).

Fragment 6 (anglès)	Fragment 6 (català)
Hey, Finch, what's the capital of Thailand? Bang cock.	Ei, Finch, com es diu el vals de Txaikovski? El Trencanous.

Figura 5.

En aquest cas, s'ha hagut de canviar totalment l'oració per mantenir el joc de paraules. A més, era obligatori mantenir-lo ja que la imatge va molt relacionada amb el que diu el personatge. L'he extret de la versió doblada en castellà i l'he deixat igual perquè crec que es tracta d'un joc molt ben aconseguit i molt difícil de superar.

Després d'explicar alguns dels jocs de paraules que es poden trobar, passaré a comentar l'últim fenomen relacionat amb el lèxic col·loquial dins la traducció: els renecs i els eufemismes. En la versió original hi ha alguns personatges que utilitzen molts renecs en el seu discurs. Com que s'han de mantenir per tal de no perdre el to vulgar que els caracteritza, ho he traduït per renecs, i a vegades per eufemismes, vàlids en la llengua catalana. Aquests en són alguns exemples:

- 20a) Què **collons** és això de no dir res? (Fragment 1)
- 20b) **Caram!** Gràcies per invitar-me a la festa de graduació, **cabró!** (Fragment 1)
- 20c) Quin pastís més bo! **Cagondena!** (Fragment 1)
- 20d) **Hòstia!** Tinc el forat del cul ple de nata. (Fragment 2)
- 20e) Au va, tio, com **coi** et penses que et pots casar? (Fragment 4)
- 20f) Però, **malparits**, aquest **fill de puta** no vol que el mestre Stif, el Gran instructor sexual, vagi a la seva boda. (Fragment 4)
- 20g) Seràs **imbècil!** Quina part d'"això és una **puta merda**" no entens?
(Fragment 5)
- 20h) Molt bé. **A prendre pel cul!** (Fragment 9)
- 20i) Ah, doncs llavors suposo que no li sap greu que el tracti de **caracul** i **cap de cony**. (Fragment 10)

5. CONCLUSIONS

En aquest apartat faré un breu repàs de les diverses conclusions que es poden extreure del treball. En primer lloc, em pregunto si he assolit els objectius que em plantejava des d'un bon principi. Em proposava conèixer millor la tècnica del doblatge, intentar ajustar la pel·lícula, fer una proposta de traducció que servís com a possible encàrrec real, usar un català col·loquial sense influències castellanès i treure la idea que el català no pot sonar tan vulgar com el castellà.

Si miro enrere i reflexiono sobre tots els passos que he anat fent per desenvolupar aquest treball, diria que sí que he assolit els meus objectius. Per tant, he passat de no saber gran cosa sobre el doblatge a aprofundir-ne bastant més, sobretot pel que fa a les característiques d'un text doblat i a les fases que el componen. Quant a l'ajust he intentat ajustar la traducció al màxim possible amb les imatges, amb la durada dels enunciats i amb els moviments de boca de la pel·lícula original. Tot i això, en molts casos no l'he pogut acabar d'adaptar bé, perquè és una tècnica que requereix molt temps de pràctica per realitzar-la a la perfecció i en la qual gairebé no hi tinc experiència.

En relació amb la traducció, crec que he aconseguit elaborar un text meta amb un català col·loquial sense la presència de castellanismes. He utilitzat tots els recursos que m'ofereix la llengua catalana, tant en els nivells fonètic i morfològic com en el lèxic i el sintàctic. Potser s'aprecia un major ús de recursos lèxics que dels altres nivells, perquè és un dels que més joc dóna a l'hora de treballar amb el registre col·loquial. No obstant això, també he aplicat moltes característiques dels altres nivells per conferir un to més col·loquial, i en ocasions vulgar, al text meta.

Així doncs, si mirem la traducció final, es pot comprovar que la idea que en les pel·lícules el català no és tan vulgar com el castellà és totalment errònia. Més aviat diria que pot sonar tan o més vulgar que el castellà. El problema és que estem tan acostumats a usar paraules, expressions i estructures d'influència castellana, que molts cops desconecem els recursos propis del català. I el català, com a llengua viva, disposa d'una varietat col·loquial molt rica que pot fer sonar els textos molt vulgars i alhora molt genuïns.

Ara bé, també m'agradaria fer una mica de crítica negativa d'aquest treball. Més que crítica, es tracta de destacar alguns punts negatius que per diverses qüestions no he pogut acabar de resoldre. En un principi, vaig seleccionar dotze fragments de la pel·lícula per traduir. D'aquests només n'he pogut traduir vuit per falta de temps. Encara que hagués volgut traduir-los tots, també penso que, en certa manera, és millor haver-ne traduït menys i haver-me'ls mirat i remirat amb deteniment abans de donar-los per vàlids. Per tant, és un punt negatiu que d'alguna forma es pot convertir en positiu.

A més, m'agradaria comentar un aspecte del lèxic per al qual m'ha costat força trobar-hi bones solucions. Es tracta dels jocs de paraules, que ho podria qualificar com una de les qüestions més complicades de la tasca traductològica. Mentre que en la majoria de casos els he resolt, amb més o menys gràcia, en d'altres he hagut de recórrer a la solució que proposava el doblatge en castellà o simplement deixar-los sense cap solució.

Si en certes ocasions he optat per aplicar el joc de paraules del castellà és perquè crec que estaven ben resolts i que en català també donaven un molt bon resultat. Així doncs, no els he copiat a la babalà, sinó que sempre he comprovat que funcionessin correctament abans d'incloure'ls en la meva traducció.

Així mateix, vull ressaltar que en l'apartat de les argumentacions de les propostes de traducció m'hagués agradat comentar molts més exemples, però que per qüestions d'espai no ha estat possible. Com que aquest treball està limitat a un nombre de pàgines concret, simplement he intentat il·lustrar cadascun dels comentaris amb alguns exemples significatius dels vuit fragments que he traduït.

Finalment, com a conclusió global només em queda dir que, tot i que he hagut d'invertir moltes hores per fer aquest treball, ha estat una tasca molt entretinguda i, fins i tot, divertida. A més a més, m'ha ajudat a aprofundir una mica més en una temàtica que sempre m'ha cridat l'atenció, com és la traducció audiovisual. Per tant, considero que el balanç final és molt positiu perquè he adquirit uns coneixements que no tenia i alhora he enriquit la meva faceta com a traductora.

6. BIBLIOGRAFIA

6.1. Pel·lícula

American Pie. Menuda Boda. Dir. Jesse Dylan. Actors Jason Biggs, Seann William Scott, Alyson Hannigan, i Eddie Kaye Thomas. 2003. DVD. Universal Studios, 2004.

6.2. Fonts de consulta

“L’oralitat”. Apunts de classe. Assign. Traducció Audiovisual. Prof. Natàlia Izard. Curs: 4t. Trim: 3r. Any: 2009.

Payrató, Lluís. *Català col·loquial: aspectes de l’ús corrent de la llengua catalana.* 3a ed. Col. Biblioteca Lingüística Catalana. [València]: Universitat de València, 1996.

Televisió de Catalunya. *Criteris lingüístics sobre traducció i doblatge.* 1a ed. Comissió de Normalització Lingüística. Barcelona: Edicions 62, 1997.

Chaume, Frederic. *Doblatge i subtitulació per a la TV.* 1a ed. Col. Biblioteca de traducció i interpretació; 8. Vic: EUMO; Barcelona: Facultat de Traducció i Interpretació de la UPF [etc.], 2003.

Ávila, Alejandro. *El doblaje.* 1a ed. Col. Signo e imagen. Madrid: Ediciones Càtedra, 1997.

“Traducció i doblatge” *ÉsAdir.* 2005. Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. 27 d’abril 2009. <<http://esadir.cat/traducidoblatge>>.

Ainaud, Jordi, Anna Espunya, i Dídac Pujol. *Manual de traducció anglès-català.* 1a ed. Col. Biblioteca de traducció i interpretació; 9. Vic: Eumo, 2003.

6.3. Dictionaris

Salvanyà, Jaume. *Diccionari del català col·loquial. Dubtes davant del micròfon*. 1a ed. Col. Dictionaris de l'Enciclopèdia. Barcelona: Enciclopèdia Catalana, 2009.

Pomares, Joaquim. *Diccionari del català popular i d'argot*. Col. El Cangur, 251. Barcelona: Edicions 62, 1997.

Grec.net. Gran diccionari de la llengua catalana. 2008. Grup Enciclopèdia Catalana. 5 de maig 2009. <<http://ec.grec.net/lexicx.jsp?GECART=0>>.

UrbanDictionary.com. 1999-2009. Urban Dictionary LLC. 5 de maig 2009. <<http://www.urbandictionary.com/>>.

WordReference.com. 1999. Michael Kellogg. 5 de maig 2009. <<http://www.wordreference.com/>>

7. ANNEXOS

7.1. Transcripció del guió original

FRAGMENT 1 → 0:08:54 – 0:11:24⁹

Stifler: Fuckers!

Well, polish my nuts and serve me a milkshake.

What's up?

That's right.

Cake? Hope it's good.

Oh, gee. Thanks for inviting me to the graduation party, fucker.

Fucking right, doggy. That's good cake! Holy shit!

Jim: Hi. How are you?

Guest: Congratulations.

Stifler:“Congratulation, Jism!”

Jim: Excuse me. Stifler?

Stifler:Hey, Jim!

Jim: Stifler, Stifler. What are you doing here?

Okay...

Stifler:Happy fuckday, arsemouth!

Jim: Put the cake down.

Stifler:Check it out. I've made it up by myself.

Jim: Cute.

Stifler:What happened with my invite? Got lost in the mail, fuckface?

Jim: I don't want to discuss.

Quiet!

Stifler:Bite yourself. That's what I thought.

I can spell “Cajun Rectum.”

Jim: Seriously, man.

Stifler:Oh, Jesus.

Jim: Damn it, Stifler.

Stifler:Jim, look what you did!

Jim: Look what I did?

Stifler: Look at this shit!

⁹ Temps segons el reproductor AVS DVD Player.

What am I supposed to do now?

Jim: Are you happy now, man?

Why are you here?

Stifler: My dick looks like a corn dog. I got cake all over my balls.

Mum: Jim, honey?

Jim: Shit

Mum: The Flahertys are waiting.

Dad: Do you think he's upstairs, honey?

Stifler: You're fucked now, Jim.

Jim: Stifler, get up.

Stifler: This dog's great! It is weird that it feels good?

Jim: All right...

Dad: What about the dining room?

Mum: I know you'll love him.

Jim: Jesus, Stifler. Stop enjoying it so much.

Stifler: Lick it up!

Jim: You little shit. Take your pants off, man.

Harold: Good Lord!

Jim: Oh, God!

Dad: Jim?

Jim: No, it's not what it looks like.

Dad: What are you doing, son?

Mary: My dogs!

Harold: Don't go in there, darling! Lord knows what they'll do to you!

Stifler: I love this dog!

Jim: I was trying to get him off, Dad.

Harold: That is your son?

Dad: Back away from the animal.

Jim: Mr. and Mrs. Flaherty, I presume.

Stifler: Where are you going?

Dad: Well, lunch is served.

FRAGMENT 2 → 0:12:22 – 0:13:23

Stifler:Shit. I got a frosted arse crack.

Hey, Finch? You want this for here or to go?

Finch: “A witty saying proves nothing.” Voltaire.

Stifler:“Suck my dick.” Ron Jeremy.

Mum: Oh boys, anybody seen the bride’s parents? No?

Stifler:Wait a second. Wait a second.

Finch: Come on, Stifler.

Stifler:This isn’t a graduation party.

Kevin: Time to go.

Stifler:Wait, hold on!

Jim’s getting married, isn’t he?

Holy fucking shit! This is major!

Do you have the slightest idea how important this is?

We get to have a bachelor party. Yes!

We celebrate the death of Jim with a party in his honour.

Chicks and boobs. Tits and arse. Titties, ta-tas, casabas, bazoongas... all up in our frigging faces!

Come on, buck up, fellows! Show some enthusiasm! It’s gonna be fucking great!

Oh, my God!

Kevin: Finch, he does make a good point.

Finch: Yeah, he does.

You never heard me say that.

FRAGMENT 3 → 0:15:59 – 0:16:55

Finch: No. These aren't gonna work.

Stifler: Wow!

You guys in a sporting goods store. Very good.

Hey, Finch. I think they got your size. Beautiful.

Kevin: Jim needs to learn to dance for his wedding.

You know, I think he's screwed.

Stifler: Of course he's screwed. He's getting married.

I can't wait to see this disaster.

Finch: What makes you think you're invited?

Stifler: I already called up Jim's mum. Got the info.

I'm preparing for the festivities.

It's time for me to boom-boom with the bridesmaids, Finchfucker.

'Cause I'm gonna hang out with my wang out.

And I'm gonna rock out with my cock out!

Yeah, that's what I'm talking about.

FRAGMENT 4 → 0:16:56 – 0:18:13

Jim: All right, Stifler.

This is a little difficult to explain.

Look, you're okay. You're okay.

I mean, I like you.

Stifler: Yeah, great.

You can blow me after practice.

I'm working, dude.

Work it! Hustle!

Jim: See, my mum didn't know that...

Stifler: Push it! Move it! Come on!

Jim: There was a misunderstanding.

Your're not invited!

Stifler: Hold!

You, how the hell do you even think you're getting married?

I've been looking out for your sex life since high school.

Jim: You what?

Stifler: The first tits this guy ever saw were because of me!

The first girl he ever hooked up with was at my party, at my cottage!

That girl's the girl he's marrying.

The Stiffman showed him the way.

Can I get a hallelujah?

Players: Hallelujah, Stifler!

Stifler: But, my fuckers this mofo right here does not want the Stifmeister, the Grand fucking Facilitator to attend the wedding.

Who sucks donkey dick!

Players: [Chant] Jim sucks donkey dick!

Jim: The answer's no, okay? I'm sorry. The answer's no.

Stifler: I can dance.

Jim: What?

Stifler: I can dance.

FRAGMENT 5 → 0:18:14 – 0:19:38

Stifler: Five, six, seven, eight...

Jim: Okay. What exactly is this here?

Stifler: Left box turn.

Jim: Left box turn, okay.

Stifler: Hi. Stop looking into my eyes.

Jim: Sorry, sorry. How do you know to do this?

Stifler: My mum made me take it for three fucking years.

Jim: Yeah?

Stifler: Yeah, I hated it.

Jim: No, you're really good. You should take ballet or something.

Stifler: Fuckface! What part of "this sucks my arse" do you not understand?

Jim: This is exactly what I'm talking about, Stivie.

You can't behave like this. If you wanna come to the wedding... I'm sorry, you cannot act like this.

Stifler: Are you saying I'm impolite or something?

Jim: Impolite would be an improvement.

Look, just try not to be... you know, you.

Stifler: Fuck this shit. It's not worth it.

Jim: Wait, Stifler. Hold on.

Okay, what if you planned the bachelor party?

Stifler: With a dildo show?

Jim: Sure. Look, if you can find the time to fit it in, go ahead. Surprise me.

Stifler: Sorry, chief. It only gets you halfway there.

Jim: What do you mean?

Stifler: I need assurance that I'm gonna get quality action at this wedding.

Jim: I can't. I'm sorry, I can't make that promise.

Stifler: Well, let me put it to you this way, Jimbo.

No pussy, no dancing. Okay? No pussy, no dancing.

How was that for polite?

FRAGMENT 6 → 0:19:39 – 0:20:11

Finch: Jim, your suspicions are confirmed.

Michelle wants a dress that she can't get.

The dress she wants is Amsale.

They have a store in Chicago.

Now, if we leave right now, we can get there by the time they close.

It's a three-hour drive.

Stifler: Three-hour drive?

Kick fucking arse!

Are we going to Chicago to see titties?

Finch: We are talking about getting Michelle a dress in Chicago.

Now, please vanish.

Stifler: Hey, Finch, what's the capital of Thailand?

Bang cock.

Kevin: Dude.

Stifler: Okay, I got shotgun.

FRAGMENT 7 → 0:22:26 – 0:24:53

Bear's friend: This is Bear.

Bear: Hey.

Stifler:Wow, you are a bear. Yeah.

How much you bench?

Bear: How much you weigh?

Stifler:Why? You wanna try and pick me up?

Bear: Yeah, I think I could.

Stifler:Yeah, I bet you could.

You are big. I could use a guy like you on my team.

Bear: Are you talking about our team? Or an actual team?

Stifler:What the hell is "our team"?

Hi, where's the girl?

What the fuck are we talking about?

Bear: You need to take another look around.

Man 1: You look fabulous!

Man 2: Hey, honey.

Stifler:Oh, my God! What the fuck is going on?

Man 3: Come on, is that all you've got?

Woman: Pussy!

Stifler:I definitely come to the wrong place.

Jim: Stifler.

Stifler:Oh, man.

Jim: Hey.

Stifler:It's so good to see you.

Jim: How did you get up the nerve to check out a gay bar?

Stifler:Yeah, really don't wanna talk about it right now.

I just wanna go home.

Bear: Your friend here was just leaving.

Stifler:Eat shit.

Jim: Did you find Leslie?

Stifler:Fuck your stupid dressmaker, man.

Bear: You guys know Leslie Summer?

Jim: We're trying to find her.

Bear: But you know what? I think you guys are out of luck.

Why don't you go home?

Jim: No, you know Leslie Summers?

He knows her.

My friends and I just drove all the way from Michigan to find my fiancée the wedding dress she deserves.

Now, we need Leslie Summers to make it.

Can you please help us find her?

Woman: I'm sure Leslie always helps associates of arseholes.

Stifler: What are you looking at? I'm not a steak.

Bear: Listen, breeder, not every gay man wants to have sex with you.

Stifler: Yeah? Listen up, arse jockey. If I were gay, you'd want me!

Bear: Really?

Stifler: Really. I got style. I'm cultured. I'm sophisticated.

Bear: And all that just radiates from your oh-so-sexy self.

Stifler: That's bullshit. Everyone wants a piece of the Stifmeister.

Bear: Yeah, right! Without a doubt.

Stifler: I'll show you fuckers.

Bear: Bye. Everybody say bye.

All: Bye.

Bear: Bye. Bye!

Good luck with the dress.

Give us a drink.

FRAGMENT 8 → 0:36:14 – 0:37:01

Stifler: Observe the fucking Stifmeister.

What is his defining characteristic?

Jim: He uses the “F” word excessively.

Stifler: Thanks, man. But I also have confidence

You’re one big floppy cock.

Look at you. You got to stand like a man.

Your posture tells your partner where to go. Okay?

Jim: Okay.

Stifler: Follow my lead. This is the waltz.

Jim: Waltz? Okay. That’s pretty good.

Stifler: You’re fucking right it’s good.

I’m gonna save your arse in this wedding.

Soon you’re gonna want me to shave your balls

Jim: Should I shave my balls? Do you shave your balls? How do you do it?

Stifler: Dude! No.

Jim: I’m just... Shaving...

FRAGMENT 9 → 0:37:02 – 0:38:39

Stifler: You know, there's nothing like a local pub.

It's like real America without all that corporateness and catchy jingles.

Cadence: What's wrong with a good jingle?

Stifler: I think it was Voltaire who said: "A jingle witty proves everything for my friends and I."

Finch: Cadence, I didn't know you were gonna be here.

Cadence: You're just in time for Voltaire's greatest hits.

Finch: Voltaire? Stifler, please, who was Voltaire?

Stifler: Someone much wiser than you, I'm afraid, Finch.

Cadence: Actually, I'm getting burned out on all the intellectual stuff.

Stifler: Yeah, me, too. Being smart is so hard.

Finch: I'll give you some intelligence.

Voltaire can suck on my balls.

Stifler: What?

Cadence: It's about time somebody came out and said it.

Finch: Hey, I'm gonna give you a quote to live by.

"Love life, get paid and then get laid."

That is the basic philosophy of the Finchmeister.

Cadence: I like that.

Finch: Bet you do.

Stifler: Really? I don't know why you do because Finchmeister doesn't make any frigging sense.

Cadence: Sure it does.

Finch: No fucking shit it does.

Stifler: Cadence, let's leave the cray-ton here, shall we?

Finch: Whatever. Fuck it. I'm walking, anyway.

Cadence: You know, actually, I think I'm gonna go stretch my legs with the Finchmeister here. You don't mind, do you, Steven?

Stifler: No.

It's on like Donkey Kong, bitch.

FRAGMENT 10 → 0:58:22 – 0:59:37

Concierge: Mr. Stifler, I already told you you called two days ago and cancelled you reservation. Since you now wish to stay here I thought you could persuade Mr. Finch to share his room.

Stifler: Hey, Shithead, I didn't cancel my reservation. Mr. Fuckface Finch called here. And Mr. Idiot Behind the Desk cancelled it.

Finch: Christof, please pardon my friend's uncouth behaviour.
I did no such thing.

Concierge: Nor did I, sir. And your rudeness and obscenities won't change anything.

Stifler: Oh, I guess it doesn't matter if I call you a crotchface, you ball-scratching fucker. Or better yet, go blow your dad.

Concierge: My dad?

Stifler: Hear, hear.

Finch: While you're there, stick a finger up their arses while you're down there.

Stifler: Hey. Finch, rudeness and obscenity won't change anything.

Finch: Here's a thought: Grow a sack, fill it with some balls, magically sprout a dick, shove it up your arse and start fucking yourself like, "yeah, baby!."
You going with what I'm saying?

Mary: This is disgusting.

Why don't you go dust with your perverse European cousin?

Harold: Is she here?

Stifler: Unbelievable.

Mary: I'd like to book a tee time for my husband and a European pumkin peel facial for me, please.

Stifler: Uhhh, make that two.

FRAGMENT 11 → 1:11:01 – 1:12:50

Stifler: [singing] I'm going to have-a sex-a with-a Cadence. I'm going to have-a sex-a with-a Cadence.

Jesus! You fucking stalker!

Finch: You're not a very stealthy thief.

Stifler: Oh, really? Guess what, Shitbreak? It's a wedding. Everything's free. What do you want?

Finch: Stifler, Jim's grandma doesn't approve of the wedding.

We're trying to run interference and, reluctantly, I am asking for your help.

Stifler: Sorry, Finchmeister, I got plans with Cadence.

Finch: Stifler, maybe you could forget about your dick for one second and actually be useful.

Stifler: Fuck you, Finch.

You didn't eat shit, okay?

You didn't prance around like a ballerina for the whole week.

Oh, wedding this, suck my arse that.

I'm special, you're special. We're just a bunch of special fuckers, aren't we?

You know what? I'm-a gonna get laid, Finchfucker. And it's gonna be oh-so-good, like: "You like this shit, momma?" She's gonna be like, "Fucking right, doggy. Give it to me! Suck on my nipples like you're milking a cow." Like...

You been here long?

Oh, shit. Yeah.

Finch: Cadence, it is my distinct pleasure to introduce you to the real Steve Stifler.

Stifler: Hi.

Cadence: Hi.

Stifler: Pumpkin.

Finch: You are quite the gentleman, Stifler.

Stifler: You could've told me she was behind me.

FRAGMENT 12 → 1:15:47 – 1:17:32

Stifler: Fuckers! It's not my fault!
I'm not an electrical Einstein. I'm not...
Damn it. Fuck!
Hey, flower fuckers, you there?
"Zyskowski."
Hello? Are you awake?
Shit. Come on. Anybody awake?
Are you Ms. Zykowski?

Ms. Zykowski: Who are you?

Stifler: I'm the guy who just killed all the flowers for the Levenstein – Band
Geek wedding.

Ms. Zykowski: What?

Stifler: Yeah, I'm that guy.
Now, what I need you to do is drag your arse down to your little store,
gather up some flowers, slice them, dice them, jam them all together and
cart that crap down to the wedding.

Ms. Zykowski: Are you completely insane?

Stifler: You have no idea.

Ms. Zykowski: Even if I overlooked the fact that this is the rudest thing I've ever
encountered, there is no time to redo all the work. I had four assistants
working two full days on that wedding.
I'm sorry. It's impossible.

Stifler: We don't quit at halftime, ma'am!
You don't score until you score!
That's the spirit, sweetheart.

7.2. Traducció del guió

Aspectes fònics
Aspectes morfològics
Aspectes sintàctics
Aspectes lèxics: vocabulari
Aspectes lèxics: jocs de paraules
Aspectes lèxics: renecs i eufemismes

FRAGMENT 1 → 0:08:54 – 0:11:24

Guió original (anglès)	Guió traduït (català)
<p>Stifler: (DE) Fuckers!</p> <p>(ON) Well, polish my nuts and serve me a milkshake.</p> <p>What's up?</p> <p>That's right.</p> <p>(DE) Cake, eh? Hope it's good.</p> <p>(ON) Oh, gee. Thanks for inviting me to the graduation party, fucker.</p> <p>Fucking right, doggy. (OFF) That's good cake! (DE) Holy shit!</p> <p>Jim: Hi. How are you?</p> <p>Guest: (DE) Congratulations.</p> <p>Stifler: (SB) Hey, (OFF) "Congratulation, Jism!"</p> <p>Jim: (ON) Excuse me. Stifler?</p> <p>Stifler: Hey, (DE) Jim!</p> <p>Jim: (DE) Stifler, Stifler. (OFF) What are you doing here?</p> <p>(OFF) Okay...</p> <p>Stifler: (ON) Happy fuckday, arsemouth!</p>	<p>Stifler: Cabrons!</p> <p>Què? Què collons és això de no dir res?</p> <p>Com va?</p> <p>Està bé.</p> <p>Menjant pastís, eh? Què, és bo?</p> <p>Caram! Gràcies per invitar-me a la festa de graduació, cabró!</p> <p>Això està de collons. Quin pastís més bo!</p> <p>Cagondena!</p> <p>Jim: Hola. Què tal?</p> <p>Convidat: Felicitats.</p> <p>Stifler: Coi, mira! "Felicitats, cagat!"</p> <p>Jim: Disculpeu-me. Stifler?</p> <p>Stifler: Ei, Jim!</p> <p>Jim: Stifler, Stifler. Què hi fas aquí?</p> <p>Eh, tio...</p> <p>Stifler: Follicitats, llepaculs!</p>

<p>Jim: Put the cake down.</p> <p>Stifler: Check it out. I've made it all by myself.</p> <p>Jim: (SB) Cute.</p> <p>Stifler: (OFF) What happened with my (ON) invite? Got lost in the mail, fuckface?</p> <p>Jim: (PIS) I don't want to discuss. (ON) Quiet!</p> <p>Stifler: No, bite yourself. That's what I thought. (OFF) I can spell (SB) "Cajun Rectum."</p> <p>Jim: (ON) Seriously, man.</p> <p>Stifler: (SB) Oh, Jesus.</p> <p>Jim: (ON) Damn it, Stifler.</p> <p>Stifler: Jim, look what you did!</p> <p>Jim: (SB) Look what I did?</p> <p>Stifler: (SB) Look at this shit! (OFF) What am I supposed to do now?</p> <p>Jim: (ON) Are you happy now, man? Why are you here?</p> <p>Stifler: My dick looks like a corn dog. I got cake all over my balls.</p> <p>Mum: (OFF) Jim, honey?</p> <p>Jim: (ON) Shit.</p> <p>Mum: The Flahertys are waiting.</p> <p>Dad: Do you think he's upstairs, honey?</p> <p>Stifler: You're fucked now, Jim.</p> <p>Jim: Stifler, get up.</p> <p>Stifler: (SB) This dog's great! (ON) It is weird that it feels good?</p> <p>Jim: All right...</p> <p>Dad: What about the dining room?</p> <p>Mum: I know you'll (DE) just love him.</p> <p>Jim: (ON) Jesus, Stifler. (OFF) Stop enjoying it so much.</p>	<p>Jim: Deixa'l damunt la taula.</p> <p>Stifler: Mira que he fet jo solet.</p> <p>Jim: Molt bé.</p> <p>Stifler: Què ha passat amb la meva invitació? S'ha perdut pel camí, caracul?</p> <p>Jim: No és el moment. Calla.</p> <p>Stifler: No, calla, tu. Ja m'ho pensava. Puc dir "Cajun Rectum".</p> <p>Jim: De debò, tio.</p> <p>Stifler: Hòstia!</p> <p>Jim: Cagondena, Stifler.</p> <p>Stifler: Jim, mira què has fet!</p> <p>Jim: Que què he fet jo?</p> <p>Stifler: Mira quin merder! I ara què coi faig, eh?</p> <p>Jim: Ara sí que estàs content, no? Què hi fots aquí?</p> <p>Stifler: Tinc el membre que sembla un frankfurt i els ous plens de nata.</p> <p>Mama: Jim, rei?</p> <p>Jim: Merda.</p> <p>Mama: Els Flaherty són aquí.</p> <p>Papa: Vols dir que és dalt, reina?</p> <p>Stifler: Ho tens fumut, Jim.</p> <p>Jim: Stifler, aixeca't.</p> <p>Stifler: Quin gos més genial! És estrany que m'agradi?</p> <p>Jim: Va, aixeca't.</p> <p>Papa: Deu ser al menjador.</p> <p>Mama: Segur que us encantarà.</p> <p>Jim: Prou, Stifler. Ja n'hi ha prou de passar-s'ho bé.</p>
---	--

<p>Stifler: (SB) Lick it up!</p> <p>Jim: (ON) You little shit. (OFF) You gotta take your pants off, man.</p> <p>Harold: (ON) Good Lord!</p> <p>Jim: No, no! (OFF) Oh, God!</p> <p>Dad: (ON) Jim?</p> <p>Jim: (OFF) No, (ON) it's not what it looks like.</p> <p>Dad: (OFF) What are you doing, son? (ON) Jim.</p> <p>Mary: My dogs!</p> <p>Harold: (SB) Don't go in there, (ON) darling! Lord knows what they'll do to you!</p> <p>Stifler: I love this dog!</p> <p>Jim: I was trying to get him off, Dad.</p> <p>Harold: That is your son?</p> <p>Dad: Back away from the animal.</p> <p>Jim: Mr. and Mrs. Flaherty, I presume.</p> <p>Stifler: (OFF) Where are you going?</p> <p>Dad: Well, lunch is served.</p>	<p>Stifler: Mama-me-la!</p> <p>Jim: Bestiola, surt d'aquí. T'hauràs de treure els pantalons, tio.</p> <p>Harold: Déu meu!</p> <p>Jim: No, no! Ostres!</p> <p>Papa: Jim?</p> <p>Jim: No, no és el que sembla.</p> <p>Papa: Però, fill, què fas? Jim.</p> <p>Mary: Els gossos no!</p> <p>Harold: No hi vagis, reina! Déu sap què et podrien fer!</p> <p>Stifler: M'encanta aquest gos!</p> <p>Jim: Intentava fer-lo fora, papa.</p> <p>Harold: Aquest és el seu fill?</p> <p>Papa: Aparta't d'aquest animal.</p> <p>Jim: Sr. i Sra. Flaherty, m'imagino.</p> <p>Stifler: Eh, no marxis.</p> <p>Papa: Bé, el dinar ja està a punt.</p>
--	---

FRAGMENT 2 → 0:12:22 – 0:13:23

Guió original (anglès)	Guió traduït (català)
<p>Stifler: Shit. I got a frosted arse crack. Hey, Finch? You want this for here or to go?</p> <p>Finch: "A witty saying proves nothing." Voltaire.</p> <p>Stifler: "Suck my dick." Ron Jeremy.</p> <p>Mum: Oh boys, anybody seen (OFF) the bride's parents? (ON) No? Uh huh.</p> <p>Stifler: Wait a second. Wait a second.</p> <p>Finch: (PIS) (DE) Come on, Stifler.</p>	<p>Stifler: Hòstia! Tinc el forat del cul ple de nata. Ei, Finch? Te la menges aquí o te l'emportes?</p> <p>Finch: "Una dita amb enginy no demostra res" Voltaire.</p> <p>Stifler: "Mama-me-la" Rocco Siffredi.</p> <p>Mama: Ei, nois, que heu vist els pares de la núvia? No? Ahà.</p> <p>Stifler: Un moment. Un moment.</p> <p>Finch: Vinga, Stifler.</p>

<p>Stifler: (ON) This isn't a graduation party.</p> <p>Kevin: (DE) Time to go.</p> <p>Stifler: (ON) Wait, hold on!</p> <p>Jim's getting married, isn't he?</p> <p>Holy fucking shit! This is major!</p> <p>Do you have the slightest idea how important this is?</p> <p>We get to have a bachelor party. Yes!</p> <p>(SB) We celebrate (ON) the death of Jim with a party in his honour.</p> <p>Chicks and boobs. Tits and arse. Titties, tatas, casabas, bazoongas...all up in our frigging faces!</p> <p>Come on, buck up, fellows! Show some enthusiasm! It's gonna be fucking great!</p> <p>Oh, my God!</p> <p>Kevin: Finch, he does make a good point.</p> <p>Finch: Yeah, he does.</p> <p>You never heard me say that.</p>	<p>Stifler: Això no és una festa de graduació, oi?</p> <p>Kevin: Millor que marxis.</p> <p>Stifler: Espereu, un moment!</p> <p>El Jim es casa, oi?</p> <p>De puta mare! Això és l'hòstia!</p> <p>Arribeu a saber com n'és d'important, això? Li hem de muntar la despedida de solter. Sí!</p> <p>Celebrarem la mort del Jim amb una festa en el seu honor.</p> <p>Titis i tetes. Tetes i culs. Tetetes, tetotes, melons, peres... totes refregant-se pel nostre puto morro!</p> <p>Animeu-vos, xavals! Un mica d'entusiasme! Que ens ho passarem de puta mare! I tant que sí!</p> <p>Kevin: Finch, jo crec que té raó.</p> <p>Finch: Sí que en té.</p> <p>Jo això no ho he dit mai.</p>
---	---

FRAGMENT 3 → 0:15:59 – 0:16:55

Guió original (anglès)	Guió traduït (català)
<p>Finch: No. No, these aren't gonna work.</p> <p>Stifler: Wow!</p> <p>You guys in a sporting goods store. Very good.</p> <p>Hey, Finch. I think they got your size.</p> <p>Oh, beautiful.</p> <p>Kevin: Jim needs to learn to dance for his wedding.</p> <p>(DE) You know, (ON) I think he's</p>	<p>Finch: No. No, això no funcionarà.</p> <p>Stifler: Caram!</p> <p>Vosaltres en una tenda d'esports. Molt bé.</p> <p>Ei, Finch. Crec que és de la teva talla. Què bonic.</p> <p>Kevin: El Jim ha d'aprendre a ballar per a la seva boda.</p> <p>Jo diria que... crec que ho té fotut.</p>

<p>screwed.</p> <p>Stifler: Of course he's screwed. He's getting married.</p> <p>I can't wait to see this disaster.</p> <p>Finch: What makes you think you're invited?</p> <p>Stifler: I already called up Jim's mum. (DE) Got the info.</p> <p>I'm preparing for the festivities.</p> <p>(ON) It's time for me to boom-boom with the bridesmaids, Finchfucker.</p> <p>'Cause I'm gonna hang out with my wang out. And I'm gonna rock out with my cock out!</p> <p>Yeah, that's what I'm talking about.</p>	<p>Stifler: I tant que ho té fotut. Si s'ha de casar.</p> <p>Tinc moltes ganes de veure aquest desastre.</p> <p>Finch: Vols dir que hi estàs invitat?</p> <p>Stifler: Ja he parlat amb la mare del Jim. I tinc la tota la info.</p> <p>Ara em preparo per al festival.</p> <p>Ja és hora de sucar amb les dames d'honor, Finchicolló.</p> <p>Perquè aniré de cacera amb la meva ouera.</p> <p>I armaré una gran tabola amb la meva titola.</p> <p>Sí, m'ho passaré de puta mare.</p>
--	--

FRAGMENT 4 → 0:16:56 – 0:18:13

Guió original (anglès)	Guió traduït (català)
<p>Jim: (OFF) All right, Stifler.</p> <p>(OFF) This...this is a little (ON) difficult to explain.</p> <p>Look, you're...you're okay. (OFF) You're okay.</p> <p>(ON) I mean, I mean, I like you.</p> <p>Stifler: Yeah, great.</p> <p>You can blow me after practice.</p> <p>(OFF) I'm working, dude.</p> <p>(ON) Come on! Work it! Hustle!</p> <p>Jim: (DE) See, my mum didn't know that...</p> <p>Stifler: Push it! Move it! Come on!</p> <p>Jim: There was a misunderstanding.</p>	<p>Jim: Aviam, Stifler.</p> <p>El... el que et diré és una mica difícil d'explicar.</p> <p>Escolta'm, tu... tu estàs bé. De debò.</p> <p>Vull, vull dir que m'agrades.</p> <p>Stifler: Ah, molt bé.</p> <p>Me la pots mamar després d'entrenar.</p> <p>Ara estic treballant, tio.</p> <p>Va, vinga, empenyeu, més fort!</p> <p>Jim: Aviam, ma mare no sabia que...</p> <p>Stifler: Va, foteu-li canya! Més fort! Empenyeu!</p> <p>Jim: Hi ha hagut un malentès.</p>

<p>You're not invited!</p> <p>Stifler: Hold!</p> <p>(DE) Dude, how the hell (OFF) do you even think you're getting married?</p> <p>(ON) I've been looking out for your sex life since high school.</p> <p>Jim: You've what?</p> <p>Stifler: The first tits this guy ever saw (OFF) were because of me!</p> <p>(ON) The first girl he ever hooked up with was at my party, (OFF) at my cottage!</p> <p>(ON) That girl's the girl he's marrying. The Stiffman showed him the way. Can I get a hallelujah?</p> <p>Players: Hallelujah, Stifler!</p> <p>Stifler:(OFF) But, my fuckers (ON) this mofo right here does not want the Stifmeister, the Grand fucking Facilitator to attend the wedding.</p> <p>Who sucks donkey dick!</p> <p>Players: [Chant] Jim sucks donkey dick!</p> <p>Jim: The answer's no, okay? I'm sorry. (OFF) The answer's no.</p> <p>Stifler: (ON) I can dance.</p> <p>Jim: What?</p> <p>Stifler: I can dance.</p>	<p>No estàs invitat!</p> <p>Stifler: Pareu!</p> <p>Au va, tio, com coi et penses que et pots casar?</p> <p>He cuidat de la teva vida sexual des de l'insti.</p> <p>Jim: Que tu què?</p> <p>Stifler: Les primeres tetes que va veure aquest xaval va ser gràcies a mi!</p> <p>A la primera titi que es va fol·lar va ser a la meva festa, a casa meva!</p> <p>I aquesta és la tia amb qui es casa.</p> <p>L'Stif Polladura el va guiar.</p> <p>Puc sentir un al·leluia?</p> <p>Jugadors: Al·leluia, Stifler!</p> <p>Stifler: Però, malparits, aquest fill de puta no vol que el mestre Stif, el Gran instructor sexual, vagi a la seva boda.</p> <p>Qui mama cigalots?</p> <p>Jugadors: El Jim mama cigalots.</p> <p>Jim: La resposta és no, d'acord? Ho sento. No pot ser.</p> <p>Stifler: Sé ballar.</p> <p>Jim: Què?</p> <p>Stifler: Que sé ballar.</p>
--	---

FRAGMENT 5 → 0:18:14 – 0:19:38

Guió original (anglès)	Guió traduït (català)
Stifler: (DE) Five, six, seven, eight...	Stifler: Cinc, sis, set, vuit...

<p>Jim: (SB) Okay. What exactly is this here?</p> <p>Stifler: (DE) Left box turn.</p> <p>Jim: (ON) Left box turn, okay.</p> <p>Stifler: Hi. Stop looking into my eyes.</p> <p>Jim: Sorry, sorry. (SB) How do you know this? How do you know to do this?</p> <p>Stifler: (ON) My mum made me take it for three fucking years.</p> <p>Jim: (DE) Yeah?</p> <p>Stifler: (ON) Yeah, I hated it.</p> <p>Jim: No, you're really good. (DE) You should take ballet or something.</p> <p>Stifler: (ON) Fuck(DE)face! (ON) What part of "this sucks my arse" do you not fucking understand?</p> <p>Jim: This is exactly what I'm talking about, Steven. You can't behave like this. If you wanna come to the wedding... (DE) I'm sorry, you cannot act like this.</p> <p>Stifler: (ON) Are you saying I'm impolite or something?</p> <p>Jim: Impolite would be an improvement. (DE) Look, just try not to be... (ON) you know, (DE) you.</p> <p>Stifler: (ON) Fuck this shit. It's not worth it.</p> <p>Jim: Wait, Stifler, Stifler. Hold on. Wait. Look. Okay, what if you planned the bachelor party?</p> <p>Stifler: With a dildo show?</p> <p>Jim: Sure. (DE) Look, if you can find the time to fit it in, (ON) go ahead. Surprise me.</p> <p>Stifler: Sorry, chief. It only gets you halfway</p>	<p>Jim: Molt bé, però què és això que fem?</p> <p>Stifler: El pas més senzill.</p> <p>Jim: El més senzill, d'acord.</p> <p>Stifler: Ei, deixa de mirar-me.</p> <p>Jim: Em sap greu. I com és que saps ballar? Com en vas aprendre?</p> <p>Stifler: Ma mare em va fer anar a classes durant tres anys.</p> <p>Jim: Ah, sí?</p> <p>Stifler: Sí, no ho aguantava.</p> <p>Jim: Però si ho fas molt bé. Podries fer ballet o una cosa així.</p> <p>Stifler: Seràs imbècil! Quina part d'"això és una puta merda" no entens?</p> <p>Jim: A això em refereixo exactament, Steven. No et pots comportar d'aquesta manera. Si vols venir a la boda... ho sento, però no et pots comportar així.</p> <p>Stifler: M'intentes dir que sóc un mal educat?</p> <p>Jim: Mal educat seria fer curt. Mira, només intenta no ser... com t'ho diria, com ets.</p> <p>Stifler: Vés a la merda! No val la pena.</p> <p>Jim: Ei, Stifler, Stifler, espera, un moment. Aviam, i si t'encarregues d'organitzar la despedida?</p> <p>Stifler: Amb consolador inclòs?</p> <p>Jim: És clar. Si hi ha temps per fer-li lloc, endavant. Sorpren-me.</p> <p>Stifler: Ho sento, tio. Però amb això no n'hi ha</p>
---	--

<p>there.</p> <p>Jim: Why? What do you mean?</p> <p>Stifler: I need assurance that I'm gonna get quality action at this wedding.</p> <p>Jim: (DE) I can't. (ON) I'm sorry, I can't, I can't make that promise.</p> <p>Stifler: Well, let me put it to you this way, Jimbo. No pussy, no dancing. Okay? No pussy, no dancing. How was that for polite?</p>	<p>prou.</p> <p>Jim: Per què? Què vols dir?</p> <p>Stifler: Vull que m'asseguris que fotré un bon clau a la boda.</p> <p>Jim: No puc. Ho sento, però no puc, no t'ho puc prometre.</p> <p>Stifler: Aviam, t'ho diré d'una altra manera, Jimbo. Si no hi ha clau, no hi ha ball. D'acord? Si no hi ha clau, no hi ha ball. Així et sembla ben educat?</p>
---	--

FRAGMENT 6 → 0:19:39 – 0:20:11

Guió original (anglès)	Guió traduït (català)
<p>Finch: Jim, your suspicions are confirmed. Michelle wants a dress that she can't get. The dress she wants is Amsale. They have a store in Chicago. Now, if we leave right now, we can get there by the time they close. It's a three-hour drive.</p> <p>Stifler: (OFF) Three-hour drive? (ON) Kick fucking arse! Are we going to Chicago to see titties?</p> <p>Finch: We are talking about getting Michelle a dress (DE) in Chicago. (ON) Now, please vanish.</p> <p>Stifler: (DE) Hey, Finch, what's the capital of Thailand? (ON) Bang cock.</p> <p>Kevin: (OFF) Dude.</p>	<p>Finch: Jim, les teves sospites s'han confirmat. La Michelle vol un vestit que no troba enlloc. El vestit que vol és d'Amsale. I pel que sembla té una tenda a Chicago. Si marxem ara mateix, hi podem arribar abans que tanquin. Hi ha tres hores amb cotxe.</p> <p>Stifler: Tres hores amb cotxe? De puta mare! Anem a Chicago a veure tetes?</p> <p>Finch: Parlem sobre el vestit que li hem de comprar a la Michelle a Chicago. O sigui que desapareix.</p> <p>Stifler: Ei, Finch, com es diu el vals de Txaikovski? El Trencanous.</p> <p>Kevin: Tio.</p>

Stifler: (ON) Okay, I got shotgun.	Stifler: Eh, vaig al davant.
---	--

FRAGMENT 9 → 0:37:02 – 0:38:39

Guió original (anglès)	Guió traduït (català)
<p>Stifler: (OFF) You know, there's nothing like a local pub.</p> <p>(ON) It's like real America without all that corporateness and catchy jingles.</p> <p>Cadence: What's wrong with a good jingle?</p> <p>Stifler: I think it was Voltaire who said: "A jingle witty proves everything for my friends and I."</p> <p>Finch: Cadence, I didn't know you were gonna be here.</p> <p>Cadence: You're just in time for Voltaire's greatest hits.</p> <p>Finch: Voltaire? Stifler, please, who was Voltaire?</p> <p>Stifler: Someone much wiser than you, I'm afraid, Finch.</p> <p>Cadence: Actually, I'm getting burned out on all the intellectual stuff.</p> <p>Stifler: (OFF) Yeah, me, too. (ON) Being smart is so hard.</p> <p>Finch: I'll give you some intelligence. Voltaire can suck on my balls.</p> <p>Stifler: What?</p> <p>Cadence: It's about time somebody came out and said it.</p> <p>Finch: Hey, I'm gonna give you a quote to live by. "Love life, get paid and then get laid."</p>	<p>Stifler: No hi ha res com un bar de barri.</p> <p>És l'autèntica Amèrica no com les cadenes amb la típica musiqueta d'anunci.</p> <p>Cadence: I quin problema hi ha amb les musiquetes?</p> <p>Stifler: Crec que va ser Voltaire qui va dir: "Una melodia enginyosa ho demostra tot dels meus amics i jo".</p> <p>Finch: Cadence, no sabia que series aquí.</p> <p>Cadence: Arribes a temps per escoltar els millors èxits de Voltaire.</p> <p>Finch: Voltaire? Stifler, sisplau, qui era Voltaire?</p> <p>Stifler: Diria que algú molt més savi que tu, Finch.</p> <p>Cadence: La veritat és que tant rotllo intel·lectual em comença a cremar.</p> <p>Stifler: Sí, a mi també. Ser llest és molt dur.</p> <p>Finch: Jo et donaré intel·ligència. Voltaire em pot llepar les pilotes.</p> <p>Stifler: Què?</p> <p>Cadence: Ja era hora que algú s'atrevis a dir-ho.</p> <p>Finch: Mira, et diré per quina dita em guio: "Estima la vida, cobra un sou i fot un clau".</p>

<p>That is the basic philosophy of the Finchmeister.</p> <p>Cadence: I like that.</p> <p>Finch: Bet you do.</p> <p>Stifler: (OFF) Really? I don't know why you do (ON) because Finchmeister doesn't make any frigging sense.</p> <p>Cadence: Sure it does.</p> <p>Finch: No fucking shit it does.</p> <p>Stifler: Cadence, let's leave the cray-ton here, shall we?</p> <p>Finch: Whatever. Fuck it. I'm walking, anyway.</p> <p>Cadence: You know, actually, I think I'm gonna go stretch my legs with the Finchmeister here. (SB) You don't mind, do you, Steven?</p> <p>Stifler: (ON) No. It's on like Donkey Kong, bitch.</p>	<p>Aquesta és la filosofia bàsica del mestre Finch.</p> <p>Cadence: M'agrada.</p> <p>Finch: N'estava segur.</p> <p>Stifler: Vols dir? No sé per què, ja que mestre Finch no significa una puta merda.</p> <p>Cadence: I tant que sí.</p> <p>Finch: No et fot, clar que sí.</p> <p>Stifler: Cadence, deixem aquí aquest cretí, d'acord?</p> <p>Finch: Molt bé. A prendre pel cul! Jo me'n vaig a peu.</p> <p>Cadence: Ei, doncs, em sembla que me n'aniré a estirar una mica les cames amb el mestre Finch. Oi que no et sap greu, Steven?</p> <p>Stifler: No. Ara comença el joc brut, harpia.</p>
--	---

FRAGMENT 10 → 0:58:22 – 0:59:37

Guió original (anglès)	Guió traduït (català)
<p>Concierge: (OFF) Mr. Stifler, (ON) I already told you you called two days ago and cancelled you reservation. Since you now wish to stay here I thought you could persuade Mr. Finch to share his room.</p> <p>Stifler: Hey, Shithead, (OFF) I didn't cancel my reservation. (ON) Mr. Fuckface Finch called here. And Mr. Idiot Behind the Desk cancelled it.</p>	<p>Recepcionista: Sr. Stifler, ja li he dit que va trucar fa dos dies per cancel·lar la reserva. Si es vol allotjar en aquest hotel, haurà de convèncer el Sr. Finch per compartir l'habitació.</p> <p>Stifler: Eh, imbècil, jo no he cancel·lat cap reserva. Va ser el Sr. Finchicolló qui va trucar. I el Sr. Idiota de Recepció la va cancel·lar.</p>

<p>Finch: Christof, please pardon my friend's uncouth (OFF) behaviour. (ON) I did no such thing.</p> <p>Concierge: Nor did I, sir. And your rudeness and obscenities won't change anything.</p> <p>Stifler: Oh, well then I guess it doesn't matter if I call you (OFF) a crotchface, you ball-scratching fucker. (DE) Or better yet, (ON) go blow your dad.</p> <p>Concierge: My dad?</p> <p>Stifler: (OFF) Hear, hear.</p> <p>Finch: (DE) While you're there, stick a finger up their arses while you're down there.</p> <p>Stifler: (ON) Hey. Finch, rudeness and obscenity won't change anything.</p> <p>Finch: Here's a thought: Grow a sack, fill it (SB) with some balls, magically sprout a dick, (ON) shove it up your arse (SB) and start fucking yourself like, "yeah, baby!" (DE) You going with what I'm saying?</p> <p>Mary: (ON) This is disgusting. (SB) Why don't you go (ON) dust with your perverse (OFF) European cousin?</p> <p>Harold: (ON) Is she here?</p> <p>Stifler: Unbelievable.</p> <p>Mary: (OFF) I'd like to book a tee time (ON) for my husband and a European pumkin peel facial for me, please.</p> <p>Stifler: Uhhh, make that two.</p>	<p>Finch: Christof, li prego que disculpi les males maneres del meu amic. Jo no hi tinc res a veure.</p> <p>Recepcionista: Ni jo tampoc, senyor. I les seves grolleries i obscenitats no canviaran res.</p> <p>Stifler: Ah, doncs llavors suposo que no li sap greu que el tracti de caracul i cap de cony. O encara millor, mami-l'hi a son pare.</p> <p>Recepcionista: Al meu pare?</p> <p>Stifler: Això mateix.</p> <p>Finch: Sí, i mentre ho fa, fiqui'ls-hi el dit pel cul als dos.</p> <p>Stifler: Ei. Finch, les teves grolleries i obscenitats no canviaran res.</p> <p>Finch: Aquí tens una idea: cultiva un sac, omple'l de pilotes, fes-hi brotar una tita com per art de màgia, fica-te-la pel cul i comença a follar-te a tu mateix així: "Sí, nena, sí!" Captes el que vull dir?</p> <p>Mary: Quin fàstic. Per què no li vas treure la pols a la pervertida de la teva cosina europea?</p> <p>Harold: És aquí?</p> <p>Stifler: Increïble.</p> <p>Mary: M'agradaria reservar una partida de golf per al meu marit i un píling facial de carbassa a l'europea per a mi, sisplau.</p> <p>Stifler: Uh, que siguin dos.</p>
---	---

7.3. Fitxa tècnica de la pel·lícula¹⁰

AMERICAN PIE ¡MENUDA BODA!

(American wedding)

Dirección: Jesse Dylan.

Países: USA y Alemania.

Año: 2003.

Duración: 96 min.

Interpretación: Jason Biggs (Jim Levinstein), Seann William Scott (Steve Stifler), Alyson Hannigan (Michelle Flaherty), Eddie Kaye Thomas (Paul Finch), Thomas Ian Nicholas (Kevin Myers), January Jones (Cadence Flaherty), Eugene Levy (Padre de Jim), Molly Cheek (Madre de Jim), Deborah Rush (Mary Flaherty), Fred Willard (Harold Flaherty).

Guión: Adam Herz.

Producción: Chris Bender, Adam Herz, Chris Moore, Craig Perry y Warren Zide.

Música: Christophe Beck.

Fotografía: Lloyd Ahern.

Montaje: Stuart Pappé.

Diseño de producción: Clayton Hartley.

Dirección artística: Gregory A. Weimerskirch.

Vestuario: Pamela Whitters-Chilton.

Estreno en USA: 1 Agosto 2003.

Estreno en España: 22 Agosto 2003.

SINOPSIS

Los queridos gamberros de "American pie" están a punto de caer muy pronto. Delante de toda la gente que conocen y a lo grande. Jim (Jason Biggs) y Michelle (Alyson Hannigan) se van a casar. Ella quiere que la boda salga perfecta. No va a ser fácil, aunque todos se porten bien y no se peleen entre sí... cosa que de todos modos parece poco probable. Cadence (January Jones), la imponente hermana de Michelle, ha venido en avión para hacer de dama de honor en la boda. Y en cuanto la ven Stifler (Seann William Scott) y Finch (Eddie Kaye Thomas), se abre la veda para intentar ligársela. Es una guerra sin cuartel. Stifler aplica todo su encanto carismático para levantarse a la nena. ¿Hemos dicho "encanto carismático"? ¿Stifler? Jim anda un poco asfixiado intentando impresionar a los más bien severos padres de Michelle, Harold (Fred Willard) y Mary (Deborah Rush), y le ha pedido a Stifler que se comporte, por lo que abandona su método habitual de ataque y se convierte en ese pretendiente encantador con el que sueña toda niña bien... y Finch no tiene más remedio que ir de malo. Así que Cadence se encuentra ante el dilema de elegir entre el perfecto caballero Stifler y el macarra de Finch. Y no hay boda sin una fiesta sorpresa de despedida de soltero en la que no faltan una "doncella" muy mala y una "mujer policía" muy sexy (¿qué es una fiesta sin strippers?); lecciones de baile; una iglesia llena de flores marchitas; y una gran tarta de bodas muy peluda... Bienvenidos al emocionante clímax de la saga de "American pie". Que nadie pierda los papeles. Estás invitado a ser testigo del enlace del año.

¹⁰ Extreta de *LaButaca.net* <<http://www.labutaca.net/films/23/americanpie3.htm>>

Autoavaluació del Treball Acadèmic

Un 10% de l'avaluació del TA correspon a la teva autoavaluació, sancionada pel docent de seminari. Aquest full t'ha d'ajudar a avaluar la feina que has fet. Per això, puntua els diversos conceptes, afegeix-hi els aspectes que creguis convenients (en les caselles amb punts suspensius) i justifica-ho tot després amb un breu escrit al final. Per acabar posa't una nota final de l'1 al 10. Inclou aquesta fitxa en la versió final en PDF del teu TA i en la versió del TA que lliuris al docent de seminari.

1. Respon el qüestionari següent, puntuant a la casella grisa de la dreta cada concepte amb una d'aquestes lletres:
A Valoració màxima o excel·lent: 9-10 punts.
B Valoració bona o notable: 7-8 punts.
C Valoració regular o aprovat: 5-6 punts.
D Valoració insuficient o suspens: 4 o menys punts.
N No avaluable

PARTICIPACIÓ EN L'ASSIGNATURA

He assistit a les tres sessions de gran grup i a les de seminari.	A
A classe, he tingut una actitud participativa, fent aportacions, preguntes, comentaris, etc.	N
M'he connectat sovint a <i>Moodle</i> , hi he fet aportacions personals i he participat en d'altres activitats del seminari (organitzades pel docent corresponent).	N
He fet tutories presencials i en línia amb el tutor.	B
...	

TREBALL INDIVIDUAL

He fet cerques de documentació i l'he consultada, cosa que queda reflectida en el treball final.	A
He elaborat diversos esquemes, esborranys i correccions del treball, abans de la versió final.	A
He treballat al llarg del curs, durant totes les setmanes, de manera continuada.	B
...	

RESULTAT FINAL I APRENENTATGE

El treball final aconsegueix els objectius previstos, mostra l'aprofitament dels continguts i té molta qualitat.	B
El treball final està ben estructurat i ben escrit, és correcte i té una bona presentació	A
La metodologia que he seguit és adequada per als objectius establerts a l'inici.	A
...	

ALTRES ASPECTES que vulguis afegir

La qualitat de la traducció.	A-B
...	
...	

QUALIFICACIÓ FINAL

8,5

Comenta la teva puntuació i el que creguis convenient sobre els seminaris, la tutoria o aquesta autoavaluació.

Potser no he fet gaires tutories presencials, però les he fet sempre que he necessitat aclarir dubtes del treball o de la traducció.

Pel que fa a l'actitud participativa poso "no avaluable" perquè a les classes de grup gran no es participava i de seminari només vam fer una classe.